

Annukka Kitinoja, Anu Korhonen

The Island

Musiikkivideon tuottaminen

Opinnäytetyö

Kevät 2014

Liiketoiminta ja kulttuuri

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketoiminta ja kulttuuri

Koulutusohjelma: Kulttuurituotannon koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Mediatuotanto

Tekijä: Annukka Kitinoja, Anu Korhonen

Työn nimi: The Island – Musiikkivideon tuottaminen

Ohjaaja: Jukka Saarela

Vuosi: 2014

Sivumäärä:55

Liitteiden lukumäärä:3

Tämä opinnäytetyö käsittelee seinäjokelaisyhtye Liquid Societylle tehdyn musiikkivideon tuotantoprosessia tuottajan näkökulmasta. Työssä kerrotaan kuinka musiikkivideo toteutettiin ja miten tuottajan rooli näkyi tuotannon eri vaiheissa. Tässä kirjallisessa osuudessa tutkitaan työskentelyämme kvalitatiivisin keinoin sekä vertaillaan sitä tuottajan tehtäviin ammatillisissa produktioissa. Tavoitteenamme oli tehdä musiikkivideo, joka promooa yhtyettä heidän tyylilleen uskollisena sekä samalla vahvistaa omia taitojamme tuottajina. Musiikkivideon tekeminen oli niin meille kuin bändillekin ensimmäinen. Video yhdistelee soittokuvia yhtyeestä ja tarinaa tytöstä kamppailemassa sisäisten ongelmien kanssa. Selvitämme kuinka käytimme videon teossa hyväksi näyttämöllepanon, kuvaustekniikan sekä leikkausvaiheen valintoja saadaksemme hyvännäköisen ja ehjän kokonaisuuden. Musiikkivideon ohella teimme kaksi making of -videota, jotka tukevat varsinaista päätuotetta. Making of -materiaalin tarkoituksena on avata katsojille musiikkivideon kuvausvaihetta sekä olla yhtyeelle ja tuotantoryhmälle muisto projektista.

Avainsanat: musiikkivideot, tuottaminen, rock

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: School of Culture and Design

Degree programme: Cultural Management

Specialisation: Media Management

Author/s: Annukka Kitinoja, Anu Korhonen

Title of thesis: The Island – Producing a music video

Supervisor(s): Jukka Saarela

Year: 2014

Number of pages:55

Number of appendices: 3

The present thesis is based on a music video we made for a local band, Liquid Society, from the perspective of the producer. This written part describes how the music video was carried out in each phase of production. We also analyze our role as producers with qualitative methods and compare it to professional producers. Our aim was to make a music video that would be loyal to the band's style and that they could use it for promotional purposes. We also wanted to improve our skills as producers. This music video production was the first one for us and for the band. The video is a combination of pictures of the band and a story about a girl who is struggling with her inner problems. We clarify how we used the staging, camera options and editing to make an impressive result. In this production, we also made two making of videos that reveal the shooting phase of this music video. The making of video will also be a memento for the band and for the crew of this entire production.

Keywords: music videos, producing, rock

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ.....	4
Kuvaluettelo	6
Käytetyt termit ja lyhenteet	7
1 JOHDANTO	8
2 TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT	9
3 TUOTTAJANA MUSIIKKIVIDEOSSA	11
3.1 Musiikkivideot elokuvan sääntöjen rikkojana.....	11
3.2 Tuottaja – valtaa ja vastuuta	13
3.3 Ongelmat ja haasteet	16
4 ESITUOTANTO	19
4.1 Projektin aloitus.....	19
4.2 Ideasta käsikirjoitukseksi.....	20
4.3 Budjetointi ja aikataulutus	23
5 KUVAUKSET.....	27
5.1 Kuvaustekniset valinnat	27
5.2 Kuvakäsikirjoitus visualisoinnin apuna	27
5.3 Valon ja varjon taidetta.....	29
5.4 Lavastuksen ja rekvisiitan merkitys.....	31
5.5 Maskeeraus ja puvustus	33
5.5.1 Yhtyeen maskeeraus ja puvustus	33
5.5.2 Tarinan tytön puvustus.....	35
5.6 Tuottajan rooli kuvauspaikalla.....	35
6 JÄLKITUOTANTO	37
6.1 Editointi ja viimeistely.....	37
6.2 Markkinoinnin eri kanavat	38
7 MAKING OF –VIDEOT OSANA KOKONAISUUTTA	41
8 YHTEENVETO	43

LÄHTEET	45
LIITTEET	49

Kuvaluettelo

Kuva 1. Roska kuvassa - alkuperäinen ja käsitelty	18
Kuva 2. Lopullinen kuva perustuen kuvakäsikirjoitukseen	29
Kuva 3. Laulajan meikki ja hiukset	34

Käytetyt termit ja lyhenteet

Location scouting	Kuvauspaikkojen etsiminen.
Teaser	Lyhyt esittelyfilmi, joka esittelee pian ilmestyvää videota.
Trussi	Valorakennukseen tarkoitettu ristikkopalkki.
50fps	50 frames per second, eli 50 kuvaa sekunnissa.

1 JOHDANTO

Opinnäytetyömme koostuu Liquid Society -yhtyeelle tuottamastamme The Island -musiikkivideosta sekä kirjallisesta osasta, jossa analysoimme työskentelyämme tuotannon eri vaiheissa. Käytämme tässä laadullisen eli kvalitatiivisen tutkimuksen menetelmiä (Laadullinen tutkimus, [viitattu 2.2.2014]). Koska kvalitatiivinen tutkimus pyrkii vastaamaan kysymyksiin mitä, kuinka ja miksi (Kvalitatiivinen tutkimus, [viitattu 2.2.2014]), se sopii hyvin oman opinnäytetyömme tutkimusstrategiaksi. Pyrimmekin kertomaan musiikkivideotuotannostamme siten, että kerromme mitä teimme, kuinka teimme ja miksi teimme. Analysoimme tuotantoamme omien kokemuksiemme ja tekojemme kautta ja käytämme tukenamme aihetta käsittelevää kirjallisuutta sekä artikkeleita. Tutkimuksemme on tapaustutkimus, koska se käsittelee rajattua kokonaisuutta, tässä tapauksessa tuottamaamme musiikkivideota (Tapaustutkimus, [viitattu 2.2.2014]).

Yhtye tahtoi videon kappaleelleen The Island, sillä se kuvastaa parhaiten heidän sekä edellistä että tulevaa levyään ja käy näin ollen parhaiten promootiotarkoitukseen. Videon tavoitteena on esitellä, millainen yhtye on kyseessä ja keitä siinä on, niin että lopputulos on mahdollisimman edustava ja hyödyllinen.

2 TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT

Kuten lähes aina erilaisissa videoprojekteissa (Aaltonen 1993, 14), tekemiselle tulisi aina olla jokin konkreettinen syy, ja tekijän tulisi asettaa sille selkeät tavoitteet. Tämän musiikkivideon lopputulokselle asetetut tavoitteet muodostuivat sekä asiakkaalta eli yhtyeeltä, sekä meiltä itseltämme.

Yhtyeellä ei ennestään ole vielä yhtään musiikkivideota, joten he toivoivat ennen kaikkea videolta sitä, että se esittelisi millainen yhtye on kyseessä, millainen on heidän tyykinsä ja tietenkin keitä yhtyeessä on. Tämän vuoksi täysin tarinalle perustuvaa videota ei tehty. Musiikkivideo on ajankohtainen yhtyeelle nyt, kun uusi levy on suunnitteilla ja levy-yhtiöiden kiinnostus on helpompi herättää jo valmiina olevan videon avulla. Musiikkivideoita käytetäänkin pääsääntöisesti promootiotaroituksiin, ja promootio on lähes aina niiden tärkein tehtävä (Fitzer 2007).

Yhtyeelle oli alusta asti jo selvää, mistä kappaleesta he musiikkivideon tahtovat. Kappale valikoitui sen vuoksi, että se kuvastaa parhaiten heidän tulevaa materiaaliaan mutta linkittyy kuitenkin selvästi myös vanhaan tuotantoon. Kyseessä on siis kappale, joka toimii hyvänä siltana vanhan ja uuden tuotannon välillä. Kappaleen pituuden vuoksi (4.35 min) päädyimme yhdessä yhtyeen kanssa kuitenkin lisäämään pienen tarinan osaksi musiikkivideota. Päätimme käyttää apuna kappaleen sanoituksia, ja idea lähtikin lopulta niistä. Videosta haluttiin myös globaali, sillä yhtyeellä on paljon faneja ulkomailla (Liquid Society, [viitattu 27.1.2014]).

Koska kappaleen nimi on The Island, ei ole yllättävää että suurin osa työryhmästä ajatteli saaristoa yhtenä kuvauspaikkana. Totesimme nopeasti, että itse yhtyettä siellä on mahdoton kuvata, mutta kun mainittiin eräällä yhtyeen lähipiiriin kuuluvalle henkilöllä olevan kokoselän peittävä feeniks-lintutatuointi, alkoi ajatus juonesta pikkuhiljaa selkiytyä. Syntyi ajatus valkopukuisesta tytöstä, joka on vankina saarella. Päivät ovat valoisia ja seesteisiä eikä pelosta ole tietoaakaan, mutta öisin pelko ja pimeys valtaavat saaren. Yhtye toivoikin videolta hieman kontrastia tarinan ja soittokuvien välille, mikä pystyttiin luomaan juuri saarta apuna käyttäen.

Koska yhtyeessä on muutama media-alan osaaja, asetti se tietenkin lisäpaineita meidän harteillemme sekä videon lopputulokselle. Tämän vuoksi päädyimme jo aikaisessa vaiheessa ulkopuolisen kuvaajan apuun. Tahdoimme mukaan henkilön, joka on aiheesta aidosti kiinnostunut ja motivoitunut tekijä ja jolla on hieman aiempaa kokemusta musiikkivideoiden tekemisestä. Kuvaajaksi valikoitui Jaakko Höykinpuro, joka on tehnyt aiemminkin yhteistyötä Liquid Societyn kanssa promootiokuvien sekä keikkakuvien kautta (Liquid Society, [viitattu 27.1.2014]).

Omaksi tärkeimmäksi tavoitteeksemme otimme kuitenkin kokemuksen sekä hyvän työnäytteen saamisen tulevaisuutta varten. Kunnianhimoinen tavoitteemme oli kuitenkin selvillä jo alusta asti, tähtäämme Oulun musiikkivideofestivaaleille videomme kanssa. Oulun musiikkivideofestivaalit on arvostettu suomalainen tapahtuma, jossa palkitaan joka vuosi vuoden parhaat musiikkivideot ja niiden tekijät (Satoja kotimaisia videoita valkokankaalla, [viitattu 27.1.2014]). Voitostakin on ehditty jo haaveilla, mutta edes kilpasarjaan pääseminen täyttäisi tavoitteemme täydellisesti.

Videon pääasiallisena julkaisukanavana pidettiin heti alusta alkaen YouTubea sekä Internetiä ylipäätään. Musiikkivideot ovatkin vuosien aikana siirtyneet lähes kokonaan Internetiin (Koponen 2010), joten tämä ratkaisu oli itsestään selvä. Tämän opinnäytetyömme kirjallisen osan tavoitteena on analysoida omaa työskentelyämme tuottajana läpi koko tuotannon sekä verrata sitä yleisesti tuottajan rooliin media-alan tuotannoissa.

3 TUOTTAJANA MUSIIKKIVIDEOSSA

3.1 Musiikkivideo elokuvan sääntöjen rikkojana

Musiikkivideot eivät alana yleensä työllistä tuottajia täyspäiväisesti, vaan niiden ohessa tehdään usein esimerkiksi mainoksia (Music Video Producer, [viitattu 31.1.2014]). Alalle ei myöskään pääse ihan helposti, ja aluksi kannattaakin hakeutua tekemään lähes mitä tahansa ja kerätä työnäytteitä tekemällä musiikkivideoita esimerkiksi pienemmille yhtyeille (Savolainen 16.1.2006). Tässä luvussa käsittelemme musiikkivideoiden tyyliä ja historiaa suhteessa elokuviin, joiden avulla analysoimme myös omaa tekemistämme ja musiikkivideotamme.

Musiikkivideoiden pääasiallinen tarkoitus on myydä musiikkia, joten kappale josta musiikkivideo tehdään, huomioidaan ensimmäisenä monella tavalla (Austerlitz 2007, 2). Vaikka musiikkivideoiden teko on taiteellisesti hyvin vapaata, niiden lopullinen tarkoitus on kuitenkin promootio (Fitzer 2007). Musiikkivideoita voisi myös sanoa lyhytelokuviksi, joiden tarkoitus on palvella säästynä musiikille (Austerlitz 2007, 2). Tässä musiikkivideot eroavatkin elokuvasta, sillä elokuvissa musiikki yleensä täydentää elokuvan muotoa, eikä toisinpäin (Pirilä & Kivi 2010, 99).

Musiikkivideoiden eri lajeja on vaikeampi määritellä kuin esimerkiksi elokuvien. Musiikkivideot pikemminkin rikkovat elokuvien asettamia rajoja ja sekoittavat erilaisia tyyliä (Alanen 1992, 56). Myös Aaltonen (1993, 82) puhuu elokuvien ja musiikkivideoiden eroista juuri siten, että musiikkivideoiden tavoitteena on elokuviin samaistumisen sijaan niistä vieraantuminen, ja ne hyödyntävät voimakkaimmin vasta elokuvan sekä avantgarden perinteitä. Mielestämme on tärkeää ymmärtää jotain elokuvista, jotta voi ymmärtää musiikkivideoiden eroja suhteessa niihin. Emme tietoisesti pyrkineet luomaan musiikkivideota, joka toteuttaa tiettyä tyyliä tai musiikkivideoille yleisiä piirteitä. Tämä tapahtui kuitenkin lähes huomaamatta. Elokuvissa yleensä erotetaan kaksi päävirtaa, realistinen ja formatiivinen (Alanen 1992, 72). Siinä missä realistinen virtaus pyrkii aitouteen, formatiivinen pyrkii luomaan uutta ja toteuttamaan ei silmillä nähtäviä todellisuuden puolia.

Musiikkivideot käyttävätkin usein juuri näitä elokuvan formatiivisen virtauksen ilmiöitä ja keksintöjä hyödykseen (Alanen 1992, 72).

Myös omassa videossamme formatiivisuus on nähtävissä. Tarinassamme päähenkilö on saarella, ikuisessa kierteessä jossa öisin on pelottavaa ja ahdistavaa, kun taas päivisin kaikki on paljon paremmin. Henkilö ei kuitenkaan pyri saarelta pois, yön kauhuista huolimatta. Pimeässä kuvatuissa tapahtumissa annetaan ymmärtää, että siellä liikkuu jokin. Se, mikä tämä jokin on, jää katsojan mielikuvituksen varaan. Alanen (1992, 125) korostaakin sisäisten painajaisten olevan ulkoisia kauhuja suositumpia musiikkivideoiden aiheita. Myös meidän henkilömme voi katsoa kokevan sisäisiä painajaisia, sillä pyrimme luomaan tapahtumia, joissa kauhujen voidaan ajatella tapahtuvan vain henkilön pään sisällä.

Michael Shore on luokitellut väljästi musiikkivideoiden neljä päätyyppiä, esiintymisvideot, tiettyyn kuvaideaan perustuvat videot, esiintymis- ja kuvaideavideon yhdistelmät sekä esiintymisvideot, joissa on miellelyhtymävälähdyksiä (Alanen 1992, 57). Oma videomme on täysin esiintymis- ja kuvaideavideon yhdistelmä, sillä videossa on sekä erillinen tarina joka on inspiroitunut kappaleesta, sekä myös yhtye esiintymässä. Alun perin ajattelimme, että yhtyeen ensimmäiseksi musiikkivideoksi sopisi pelkkä esiintymisvideo. Totesimme kuitenkin kappaleen pituuden ja sanoitusten luomien mahdollisuuksien jälkeen, että jokin tarina olisi myös hyvä kertoa. Mielestämme onnistuimmekin yhdistämään hyvin sekä tarinan että esiintymiskuvat toisiinsa, niin että ne luovat yhtenäisen kokonaisuuden ja täydentävät toisiaan.

Musiikkivideoita katsellessa voi huomata niille kaikille yhteisiä piirteitä. Aaltosen (1993, 82) mukaan musiikkivideot ovat hyvin tietoisia ilmaisumahdollisuuksistaan, ja niissä käytetäänkin hyvin paljon esimerkiksi hidastuksia ja erilaisia efektejä, jotka vähentävät perinteisen elokuvakerronnan näkyvyyttä. Myös Alasen (1992, 120) mukaan musiikkivideot käyttävät paljon hidastuksia, nopeutuksia, ristikuvia, kuvakulmia sekä zoomauksia aina häiritsevyyteen asti. Myös omassa videossamme käytetään paljon hidastuksia. Koimme niiden toimivan omassa videossamme hyvin ja tiesimme niitä käytettävän yleisestikin paljon musiikkivideoissa. Koska emme pyrkineet missään vaiheessa tekemään mitenkään erityisesti muista erottuvaa

musiikkivideota, emme pelänneet käyttää niiden yleisiä ilmaisumahdollisuuksia. Alasen (1992, 120) mukaan musiikkivideoissa käytetään näitä erilaisia tehokeinoja siksi, että koska sisältöä ei ole, tulevat keinot itsetarkoitukseksi. Tässä asiassa olemme kuitenkin eri mieltä, sillä koemme ainakin oman musiikkivideomme kohdalla, että sisältöä kyllä on ilman erilaisia efektejäkin. Musiikkivideota ei ole tehty ainoastaan toimiakseen erilaisten hidastuksien ja kuvakulmien takia, vaan koemme niiden ainoastaan korostavan jo valmiina olevaa sisältöä, ei toisinpäin.

3.1 Tuottaja – valtaa ja vastuuta

Tässä opinnäytetyön luvussa pohdimme tuottajan roolia ylipäätään tuotannoissa ja vertaamme sitä omaan rooliimme musiikkivideotuotannossamme. Kysymys siitä, mitä tuottaja tekee, tulee vastaan varmasti monelle alaa opiskelevalle ihmiselle. Tuottajan työnkuva ei ole kovin yksiselitteinen, eikä sille tunnu löytyvän tarkkaa määritelmää mistään kirjasta tai artikkelista. Pirilän ja Kiven (2010, 36) mukaan elokuvan tuotanto alkaa ja päättyy tuotannon johtoon kuuluvien henkilöiden toimesta, eikä elokuvaa edes synny ilman näiden henkilöiden sinnikästä toimintaa. Lähtökohtaisesti tuottaja siis yleensä aloittaa koko silloisen projektin, ja on näin ollen koko tuotannon ensimmäinen palkattu henkilö. Suomessa kuitenkin toimitaan useimmiten tekijälähtöisesti, jolloin esimerkiksi käsikirjoittaja tai ohjaaja aloittaa projektin ja etsivät siihen mielestään sopivan tuottajan. Tästä huolimatta hankkeen varsinainen käynnistäminen jää aina tuottajan vastuulle (Pirilä & Kivi 2010, 37–38). Mielestämme tässä yhteydessä käsite tekijälähtöisyys on huono, sillä tuottaja on tekijä siinä missä muutkin alan henkilöt, esimerkiksi käsikirjoittaja tai ohjaaja. Omassa tuotannossamme me olimme ne henkilöt, jotka asiakkaan toiveesta käynnistimme koko tuotantoprosessin. Osallistuimme työskentelyyn kuitenkin myös muiltakin osin kuin pelkästään tuottajina.

Ensimmäisen virallisen palaverimme jälkeen oli aika päättää työryhmästä. Tuottajan perustehtäviin voidaankin Pirilän ja Kiven (2010, 36) mukaan katsoa toisiaan täydentävän tekijäjoukon kiinnittäminen. Tuottaja palkkaa siis tuotantoon käsikirjoittajan, ohjaajan sekä koko muun työryhmän (Laitinen, Raike & Viikari, [viitattu

29.1.2014]). Koska meidän tuotantomme on esimerkiksi elokuvaan verrattuna hyvin pieni, emme kokeneet tarpeelliseksi suuren tekijäjoukon rekrytoimista. Koimme kuitenkin alusta alkaen, että mahdollisimman hyvään lopputulokseen päästäksemme tulee meidän pyytää tuotantomme mukaan kuvaaja. Myös Pirilän ja Kiven (2010, 39) mukaan tuottajan onkin ymmärrettävä, milloin asiat on parempi delegoida.

Tuotannoissa yleensä tuottaja, ohjaaja sekä käsikirjoittaja muodostavat tuotantotiimin ytimen, jotka yhdessä vievät suunnitelmaa ja prosessia eteenpäin (Pirilä & Kivi 2010, 37). Meidän tuotannossamme tuon kolmikön muodostimme me, tuottajat, sekä kuvaajamme Jaakko Höykinpuro. Ohjaajan rooli oli tuotannossamme hieman vaihteleva. Lopullisen tuloksen kannalta voimme kuitenkin ajatella, että Jaakko toimi ohjaajan roolissa meidän tuottajien toimiessa apulaisohjaajina. Hyytiän (2004, 67) mukaan toimiva yhteistyö lähtee siitä asenteesta, että kaikilla tekijöillä on tarjottavana prosessiin jotain sellaista, mitä muilla ei ole. Hyytiä käyttää tästä kolmikosta nimitystä triangeli (s. 14) ja korostaa yhteistyön edellytyksenä myös yhteisen näkemyksen löytämistä (s. 69). Meidän yhteistyömme projektissa sujuikin melko mutkattomasti läpi koko tuotannon, sillä meillä kaikilla kolmella oli samat tavoitteet ja sama näkemys lopputuloksesta.

Tuottajan perustehtäviin kuuluu tekijätiimin palkkauksen lisäksi olennaisena osana myös rahoituksen hankkiminen (Pirilä & Kivi 2010, 36; Laitinen, Raike & Viikari, [viitattu 29.1.2014]). Yhtye lupasi maksaa kaikki projektista aiheutuneet kulut, jos emme saa rahoitusta muuta kautta. Vaikka emme maksaneetkaan tuotannossamme kenellekään palkkaa, rahaa kului tuotantoon silti. Eniten rahaa kului rekvisiittaan, puvustukseen ja maskeeraukseen sekä tietenkin cateringiin. Vaikka kuukaan ei koskaan pyytänytkaan meiltä cateringin järjestämistä kuvauspaikoille, koimme cateringin olevan hyvin tärkeä asia kaikkien viihtyvyyden ja sujuvan tekemisen kannalta. Tuottajan katsotaan olevan kokonaisvastuussa muista tekijöistä. Tämän vuoksi hänen tulee varmistaa kaikille mahdollisimman suotuisat olosuhteet työskentelylle (Hyytiä 2004, 60). Myös Pirilä ja Kivi (2010, 36) korostavat, että tuottajan perustehtäviin kuuluu rahoituksen ja tekijöiden palkkaamisen lisäksi myös heidän hyvinvoinnistaan huolehtiminen. Tämän vuoksi myös me koimme, että catering on tärkeä asia kuvauspäivien aikana. Tuottajalla on käytössään tekemiseen

käytettävät rahat ja valta määrätä niiden käytöstä. Hänen tärkein työkalunsa ei kuitenkaan ole raha, vaan ne ihmiset jotka projektia tekevät (Hyytiä 2004, 61–62).

Hyytiä (2004, 60) pohtii väitöskirjassaan sitä, onko tuottajan panos elokuvan taiteelliselle sisällölle olennainen. Tästä asiasta on varmasti olemassa monia eriäviä mielipiteitä, mutta Hyytiän (2004, 61) mukaan tuottajan taiteellinen vastuu korostuu niissä valinnoissa, joita hän tekee, koski se sitten keskeisten tekijöiden palkkaamista tai käsikirjoittamisen kehittelyä. Omassa tuotannossamme taiteellinen vastuu on melko tasaisesti pysynyt meidän kolmen harteilla. Vaikka ohjaajan rooli onkin ollut hieman häilyvä, jälleen kerran samat tavoitteet ovat vieneet projektia oikeaan suuntaan. Jaakko kuvaajana on tietenkin vastuussa kuvatuista kuvista ja niiden suunnittelusta, mutta tuottajina olemme antaneet mielipiteemme ja hyväksyntämme tehdyille ratkaisuille. Voi siis sanoa, että musiikkivideomme taiteelliset ja rakenteelliset ratkaisut aina käsikirjoituksesta leikkausvaiheeseen eivät ole olleet vain yhden ihmisen päätösvallan alla, vaan niitä on viety eteenpäin yhteistyössä.

Tuottajalla pitäisi olla hyvät perustiedot kaikesta elokuvien tekemiseen liittyvistä osa-alueista, kuten käsikirjoittamisesta, ohjauksesta ja leikkauksesta (Pirilä & Kivi 2010, 39). Emme voisi olla enempää samaa mieltä asiasta. Mielestämme olisi ollut vaikeaa tehdä päätöksiä tai antaa neuvoja, jos meillä ei olisi ollut tietoa siitä miten jonkin asian pitäisi mennä. Myös Hyytiä (2004, 61–62) korostaa, että jos tuottajalla ei ole tietoa eikä ymmärrystä asioista, ei hän silloin voi myöskään valita oikein.

Musiikkivideomme olisi tietenkin voinut toteutua ilman ulkopuolista kuvaajaakin, ja me tuottajat olisimme voineet vastata kaikista työvaiheista kahdestaan. Lopputuloksen kannalta tämä ei kuitenkaan olisi ollut kaikkein paras ratkaisu. Tuotantoprosessiin kuuluu niin monia eri osa-alueita, että meidän aikamme ei olisi riittänyt kaikkeen. Myöskään ilman Jaakon taiteellista näkemystä ja osaamista ei videosta olisi varmasti tullut niin hyvä ja visuaalisesti näyttävä, kuin se nyt on.

3.2 Ongelmat ja haasteet

Koska meillä kummallakaan ei ole aikaisempaa kokemusta musiikkivideoiden tuottamisesta, on ymmärrettävää että matkan varrella kohdattiin muutamia haasteita sekä ongelmia. Tekeminen on ollut matkanvarrella oppimista, mutta siitä huolimatta selvisimme lopulta hyvin pienillä ongelmilla.

Isoimmaksi haasteeksi koimme sen, että tuntuuko lopullinen video omalta, kun mukana on ollut ulkopuolinen kuvaaja. Koulussa olemme oppineet siihen, että kaikki tehdään itse alusta loppuun. Vaikka meille olikin alusta asti selvää se, ettemme kykene itse toteuttamaan kaikkea, tulee väistämättä vastaan epävarmuuden hetkiä. Tuottajan rooliin yleisestikään ei kuulu kuvaaminen, käsikirjoittaminen saatikka sitten ohjaaminen, mutta hänellä on lähes aina lopullinen vastuu lopputuloksesta (Pirilä & Kivi 2010, 36; Raike, Laitinen & Viikari, [viitattu 28.1.2014]). Tuottajan hyväksyy käsikirjoituksen, ja yhdessä ohjaajan ja käsikirjoittajan kanssa hioo sen lopulliseen muotoonsa (Pirilä & Kivi 2010, 67). Teimme tällä tavalla omassa tuotannossamme, ja jokainen osa lopullisesta videosta on meidän hyväksymäämme ja yhdessä tekemisen tulosta.

Soraääniäkin on kuultu, ja omaa epävarmuutta ei helpota yhtään se, jos asiasta tietämättömät ihmiset tulevat arvostelemaan siitä, ettemme olisi tehneet mitään videon eteen. Nämä epäilijät tukevat tietämättään auteur-teoriaa, jonka mukaan elokuvaa tulkitaan vain yhden tekijän, yleensä ohjaajan taiteena. Auteur-teoria kehittyi 1950-luvulla ranskalaisen uuden aallon mukana, ja sen kehittäjinä voidaan pitää André Bazinia ja François Truffautia (Nummelin 2005, 16). Kuten tästä opinäytetyön kirjallisesta osastakin käy ilmi, video ei synny pelkästään siitä, että joku ottaa kameran käteen ja kuvaa videon. Onneksi pikkuhiljaa oma epävarmuus väistyi ja opimme olemaan ylpeitä tuotoksestamme. Olemme myös onnellisia siitä miten hyvin meidän kolmen, tuottajien sekä kuvaajan yhteistyö on sujunut. Hyytiän (2004, 60) mielestä tuottaja on juuri se henkilö, jonka ei tulisi kyseenalaistaa omaa toimintaansa. Tämän vuoksi onkin hyvä, että pääsimme eroon epävarmuudestamme, eikä se vaikuttanut työskentelyymme lopuksi juuri ollenkaan.

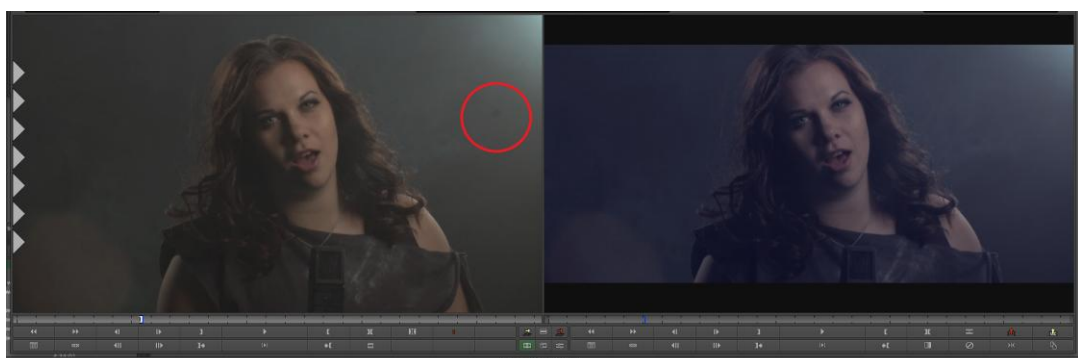
Siitä, kenelle video kuuluu, ja kuka siitä ottaa kunnian, on monia eriäviä mielipiteitä. Joidenkin mielestä video kuuluu käsikirjoittajalle, joidenkin mielestä taas ohjaajalle ja kolmannen mielestä tuottajalle (Pirilä & Kivi 2010, 148–149). Omasta mielestämme kiitos tästä musiikkivideosta kuuluu koko tuotantotiimille. Kaikki ovat antaneet panoksensa tuotantoon, eikä lopputulos olisi näin hyvä ilman kaikkien apua.

Mietimme jo ennen tuotannon alkamista, onko siitä tuottajalle haittaa siitä, jos hän tuntee työryhmänsä jäsenet ja osan yhtyeen jäsenistäkin etukäteen. Onko johtaminen ja päätöksenteko silloin hankalampaa, vai voiko siitä olla hyötyä? Spice (2010) suosittelee yhteistyön tekemistä sellaisen yhtyeen kanssa, josta oikeasti pitää, sillä heidän kanssaan tullaan viettämään paljon aikaa. Hän myös suosittelee sellaisen yhtyeen valitsemista ensimmäisiin tuotantoihin, jonka jäsenet ymmärtävät sen, että olemme vasta oppimassa ja että vastaan saattaa tulla siitä johtuvia ongelmia. Meidän tapauksessamme asiassa siis kävi lopulta hyvin, sillä yhteistyömme yhtyeen sekä koko muun työryhmän kanssa kävi sujuvasti ja kaikki kunnioittivat päätöksiämme.

Tuottajana oleminen olisi mielestämme melko hankalaa, jos ei uskaltaisi sanoa ääneen omia mielipiteitään ja tehdä vaikeitakin päätöksiä. Tämän opimme matkan varrella, ja lopulta uskalsimme oikeasti tehdä niitä vaikeitakin ratkaisuja. Ensimmäinen tällainen päätös tuli vastaan toisena kuvauspäivänämme, kun kuvasimme yhtyettä. Päivä alkoi venyä jo todella pitkäksi, ja kuvattavaa oli vielä paljon. Koska kuvauspaikkamme palohälyttimet oli pitänyt savukoneen takia kytkeä pois päältä, aikaa oli käytettävissä rajallisesti. Lisääaikaa jouduttiinkin pyytämään muutamaan otteeseen. Lopulta näytti kuitenkin siltä, ettemme ehdi kuvata kaikkea suunniteltua, ja oli aika päättää kuvien karsimisesta. Meillä olisi ollut mahdollisuus jatkaa kuvauksia seuraavana päivänä. Tulimme kuitenkin yhdessä siihen tulokseen, että esiintyjien motivaatio ei yllä samalle tasolle enää seuraavana päivänä, kun kaikki ovat joka tapauksessa väsyneitä. Päätimme siis karsia viimeisten kuvattavien kuvia ja jättää jäljelle vain tärkeimmät, jotta ehtisimme kaiken samana päivänä. Tästä päätöksestä ei onneksi koitunut harmia editointivaiheessa, ja materiaalia oli enemmän kuin tarpeeksi.

Yhdeksi haasteeksi meille muodostui myös Suomen sää, sillä musiikkivideo sisältää kohtia joita on kuvattu ulkona. Location scoutingin jälkeen kuvauspaikaksi valikoitui pieni saari Kaskisissa, jossa sääolosuhteet ovat enemmänkin kuin epävakaita. Elettiin myös jo lokakuun puoltaväliä, ja ensilumen sataminen oli uhkana. Lunta ei onneksi satanut, mutta alun perin kuvauspäiväksi sovitulle lauantaille säätiedot lupasivat vesisadetta. Päätimme siis siirtää kuvaukset sunnuntaille, jolloin säätiedotusten mukaan tulisi olla poutaista. Sunnuntaina sää oli aluksi hyvin aurinkoinen, eikä merenrannalla tuullut juuri ollenkaan. Yhtäkkiä nopealla vauhdilla liikkuvat pilvet kuitenkin peittivät koko taivaan, ja ilmasta tuli hyvin sumuinen. Emme olleet onneksi ehtineet aloittaa edes kuvaamista, ja lopputuloksen kannalta meillä kävi tuuri sään kanssa. Sumuinen sää nimittäin sopi videoomme paremmin kuin hyvin, ja sen ansiosta savuiset kuvat yhtyeestä sopivat hyvin yhteen hieman sumuisten saaristokuvien kanssa. Tässä olisi voinut käydä huonostikin, sillä jos olimme jo ehtineet aloittaa kuvaukset, eivät aurinkoiset kuvat olisi sopineet yhteen sumuisten kuvien kanssa.

Ainoa konkreettinen ongelma, jonka tuotannon aikana kohtasimme, oli yhtyeen kuvauksissa yhtäkkiä kameraan ilmestynyt roska. Tämä aiheutti kuvaan pienen pisteen. Roska ei ollut linssissä eikä kameran objektiivin sisälläkään, ja vaikka sitä etsittiin ja putsattiin hyvin kauan, piste oli ja pysyi. Tämä aiheutti ongelmia siksi, että jo valmiiksi aikataulusta myöhässä olevat kuvaukset keskeytyivät lähes tunniksi. Roska myös näkyy melkein jokaisessa kuvassa. Tämä aiheutti lisätyötä myös editointivaiheessa, kun roska täytyi poistaa jokaisesta kuvasta erikseen. Tätä havainnollistamassa on kuva 1.

KUVA 1. Roska kuvassa – alkuperäinen ja käsitelty.

4 ESITUOTANTO

4.1 Projektin aloitus

Kuten jo aiemmin on mainittu, projekti lähti alun perin käyntiin jo keväällä 2013. Yhtyeen toinen kitaristi tiesi kiinnostuksemme musiikkivideoita kohtaan ja halusimme sellaisen toteuttaa ja ehdotti sitä tulevan opinnäytetyömme aiheeksi. Idea jäi kuitenkin hautumaan aina syksyyn 2013 asti, sillä sekä yhtyeellä että meillä oli muita kiireitä siihen asti. Ensimmäisen palaverimme yhdessä pidimme syyskuun 30. päivä yhtyeen harjoitustilassa Rytmikorjaamolla, jossa tapasimme koko porukalla ensimmäistä kertaa. Palaverissa keskustelimme tulevan videon tyylistä, tavoitteista ja aikatauluista. Idea saaristossa osittain toteutetuista kuvauksista lähti jo tästä ensimmäisestä palaverista. Keskustelimme myös itse kappaleesta, jonka olimme jo ennen palaveria saaneet tietoomme ja tietenkin kuunnelleet useampaan otteeseen. Olimme samaa mieltä siitä, että juuri kyseinen kappale sopii musiikkivideoksi, joten sen suhteen ei ollut mitään ongelmia.

Tavoitteiden ylöskirjaamisen jälkeen keskustelimme hieman tulevasta työryhmästä, ja puheeksi tuli Jaakko Höykinpuro. Jaakko on aiemminkin tehnyt musiikkivideon omana opinnäytetyönään ja valmistumisensa jälkeen kuvannut muun muassa yhtyeen promootiokuvat sekä tehnyt live-tallenteita yhtyeen keikoista (Liquid Society, [viitattu 28.1.2014]). Myös me tuottajat tunsimme Jaakon entuudestaan ja päätimme yhteistuumin pyytää häntä mukaan projektiin.

Yksi tärkeimmistä ja parhaimmista päätöksistämme ensimmäisessä palaverissa oli päätös sosiaalisen median käytöstä viestintävälineenä. Perustimme samana iltana Facebook-yhteisöpalvelimeen (Facebook, [viitattu 28.2.2014]) ryhmän, jonne liäsimme kaikki yhtyeen jäsenet sekä työryhmän. Totesimme, että yhteydenpito ja aikataulujen sopiminen onnistuu parhaiten juuri Facebookin kautta, sillä siellä kaikki on mahdollista tavoittaa kerralla. Sovimme, että näin aluksi kaikki voivat linkittää ryhmään inspiraation lähteeksi omia suosikkimusiikkivideoitaan, joista keskustelemme sitten seuraavassa palaverissa. Maailman ollessa pullollaan erilaisia musiikkivideoita on lähes mahdotonta keksiä enää mitään uutta ja erikoista ideaa.

Se ei myöskään missään vaiheessa ollut meidän tavoitteenamme. Päätimme alusta alkaen, että ammennamme inspiraatiota muista videoista ja muokkaamme ideoista omannäköisiä. Yhtye sanoi myös itse, ettei meidän tarvitse pelätä turhia kliseitä. Koska kyseessä on heidän ensimmäinen musiikkivideonsa, voidaan välttää turhaa riskien ottamista.

Seuraava askel kohti valmistuvaa musiikkivideota oli luonnollisesti sopimusten tekeminen, jotka kirjoitimme itse koulun sopimuspaperien pohjalta. Sovimme yhtyeen kanssa, että heistä muutama tulisi koulullemme, jossa kirjoittaisimme sopimukset yhdessä opinnäytetyötämme ohjaavan opettajamme Jukka Saarelan kanssa. Tämän jälkeen sopimukset toimitettaisiin lopulle yhtyeestä. Sopimuksen tärkeimmäksi osaksi muodostuivat tekijänoikeudelliset seikat ja videon käyttö. Koska musiikkivideo toteutetaan opinnäytetyönä, jää Seinäjoen ammattikorkeakoululle oikeus käyttää videon osia markkinoimistarkoitukseen. Me tuottajina saamme käyttää videota oman osaamisemme markkinointiin sekä työnäytteenä. Loput oikeudet jäävät tietenkin itse yhtyeelle, jonka omistuksessa valmis musiikkivideo on. Musiikkivideossa käytetty kappale on tietenkin kokonaisuudessaan yhtyeen omistuksessa. Sopimustekniset asiat ovat mielestämme hyvin tärkeitä kaikissa projekteissa. Vaikka työryhmänsä tuntisi kuinka hyvin, on aina parasta pelata varmasti ja tehdä aiheesta kirjallinen sopimus, että mahdollisilta ristiriidoilta vältyttäisiin tulevaisuudessa (Contracts for music videos, [viitattu 28.1.2014]).

4.2 Ideasta käsikirjoitukseksi

Aaltonen (1993, 12–13) toteaa kirjassaan seuraavaa: Elokuvan tai video-ohjelman tekeminen on kolmivaiheinen prosessi. Ensin on idea, lähtökohta tai visio. Se kirjoitetaan käsikirjoitukseksi. Tätä vaihetta voisi kuvata synteettiseksi; tehdään kokonaisuus pienistä elävän elämän palasista ja yksityiskohdista.

Käsikirjoitus musiikkivideollemme syntyi visiosta. Visio selkiytyi jo ensimmäisessä palaverissa pohdittuamme videon tyyliä ja tavoitteita. Saaristo mainittiin, ja siitä se idea sitten lähti. Facebookiin perustetussa ryhmässä keskusteltiin aiheesta, ja kaikki ehdottivat ideoita videon kulusta. Kun ryhmässä olevat musiikkivideot oli

katseltu läpi ja päätetty tulevan musiikkivideon pääpiirteistä, oli aika sopia käsikirjoituksesta. Sovimme Jaakon kanssa, että me kolme vastaamme siitä yhdessä. Koska hyvän videon takana on lähes aina hyvä käsikirjoitus (Aaltonen 1993, 11), sen tekemiseen oli hyvä varata aikaa, vaikka aikataulumme olikin tiukka.

Päädyimme tekemään kaksi erilaista käsikirjoitusta, joista sitten valittaisiin parempi ja yhdisteltäisiin ideoita. Me tuottajat kirjoitimme omamme, ja Jaakko kirjoitti omansa. Viikon jälkeen sovimme palaverin, jossa sitten katseltaisiin läpi molempien versiot ja tehtäisiin lopullisia päätöksiä. Koska käsikirjoituksen tyyli ja videon pääpiirteet oli sovittu jo etukäteen, eivät käsikirjoituksemme eronneet toisistaan erityisen paljon. Olimme sopineet pääpiirteet siten, että päivällä liikutaan saaristossa, jossa tyttö valkoisessa kaavussa kuvataan rauhallisena. Pimeällä tunnelma taas olisi ahdistava. Käsikirjoitustemme suurin ero näkyikin päivän ja yön vaihtelujen määrässä. Olimme itse ajatelleet, että vaihdos kuvattaisiin vain kerran, ensin päiväkuvat saaristossa, sitten myöhemmin yökuvat. Jaakon versiossa kuitenkin yön ja päivän vaihteluja oli useampi. Lopulta päädyimmekin Jaakon versioon, sillä koimme keskustelujemme jälkeen niiden korostavan enemmän tarinan kehityskaarta, joka siis todellisuudessa kiertää vain kehää. Oma ajatuksemme vain yhdestä päivän ja yön vaihdoksesta johtui siitä, että emme tahtoneet videosta tulevan liian sekavaa ja vaikeasti seurattavaa, ja pyrimme hieman yksinkertaistamaan sitä. Vakuutuimme kuitenkin siitä, että idea käy paremmin ilmi jos vaihdoksia on useampi, ja katsojan on helpompi ymmärtää tarinaa, kun se kerrataan lähes samankaltaisena useammin.

Jaakon versiossa käsikirjoituksesta oli myös useampi kohta, jotka tahdoimme lopullisessa käsikirjoituksessa pitää, ja sen takia päädyimme käyttämään sitä lopullisen käsikirjoituksen pohjana. Neuvottelimme yhdessä kohtauksista, jotka käsikirjoituksesta poistetaan, ja mitkä kohdat omastamme sinne lisätään. Pidimme erittäin hyvänä ideana varsinkin kukkaa, jonka Jaakko oli liittänyt mukaan käsikirjoitukseen. Käsikirjoituksessa oli myös kohta, jossa tytöllä on kädessään kynttilä, joka yöllä sitten sammuu. Päätimme kuitenkin, että sekä kukka että kynttilä yhdessä ovat hieman liikaa ja päädyimme säilyttämään ainoastaan kukan lopullisessa käsikirjoituksessa. Omasta käsikirjoituksestamme tahdoimme mukaan varsinkin kohdan, jossa olisi lähikuvaa tytön jalasta, joka astuu veden ylitse esimerkiksi ki-

veltä toiselle. Videon loppu oli molemmissa käsikirjoituksissa melko samankaltainen siltä osin, että video päättyy saaristoon ja päivään. Meidän versiossamme näkyvissä oli nyt feeniks-lintutatuointi, joka korostaa selviytymistä ja uudelleen syntymistä. Jaakon versiossa lintua ei ollut, joten päätimme sisällyttää sen lopulliseen käsikirjoitukseen. Musiikkivideossa tatuointia ei kuitenkaan ole näkyvissä viimeisessä saaristokuvassa, sillä emme ehtineet kuvata kohtausta enää Kaskisissa pimeyden takia. Päädyimmekin kuvaamaan sen myöhemmin sisäkuvia kuvattaessa ja liittämään sen viimeiseen yökohtaukseen.

Ammattilaistuosannoissa tuottaja osallistuu läheisesti käsikirjoituksen muutostöihin ja sen kuvauskuntoon viilaamiseen (Pirilä & Kivi 2010, 67). Kuvauspaikkojen löydyttyä muutoksia käsikirjoitukseen tuli lopulta melko paljon. Tämän vuoksi pidimme vielä yhden palaverin käsikirjoituksesta, jossa päätimme sen lopullisen muodon. Päätimme yhdessä että Jaakko saa kirjata ne ylös lopulliseen versioon, joka lähetettäisiin yhtyeelle. Tämä siksi, että Jaakon kuvaajana oli hyvä samalla visualisoida jo tulevia kuvia ja kuvakulmia, joita tulisimme käyttämään. Jaakko siis saattoi käsikirjoituksen sen lopulliseen muotoonsa, joka tarkoitti käytännössä sitä, että yhdessä tekemämme päätökset ja kirjoitukset yhdistettiin vielä selkeämpään ja luettavampaan muotoon.

Hyvä kuvauspaikka saattaa usein olla jopa tärkeämpi lopullisen videon kannalta kuin esimerkiksi käsikirjoitus tai näyttelijäsuoritukset (Long & Schenk 2002). Myös Hytönen ja Mandart (2004, 84) korostavat, että kuvassa näkyvät paikat voivat olla rakentamisen sijaan mukaan valittuja tai löydettyjä. Käsikirjoitus olikin mielestämme vaikeaa saattaa lopulliseen muotoonsa, jos lopullista kuvauspaikkaa ja sen asettamia rajoituksia ei tiedetä.

Olimme aiemmin keskustelleet ryhmässä jo mahdollisista lähellä olevista saaristoista, joissa voisimme osan kuvauksista toteuttaa. Lopulta erinäisten vaihtoehtojen jälkeen päädyimme Kaskisen saareen, josta saimme esimakuna valokuvia joita Jaakon ystävä oli kesällä ottanut. Totesimme kuitenkin, etteivät valokuvat riitä kuvaksien suunnittelulle ja päätimme yhteistuumin lähteä kolmestaan katsomaan paikkaa. Saari täytti kaikki toiveemme kuvauspaikan suhteen, jos huomioon ei oteta kylmää merituulta. Aallot nousivat korkealle niiden osuessa kiviseen rantavii-

vaan, eikä ulapalla näkynyt mökkejä tai muuta ihmisasutusta. Jaakko kuvasi paikasta hieman materiaalia, jonka myöhemmin hyväksyimme yhtyeen jäsenillä.

Tuotannoissa yleensäkin on kuvauspaikkojen löydyttyä tärkeää kartoittaa kaikki kuvaustilanteessa mahdollisesti esiin tulevat haitat (Pirilä & Kivi 2010, 72). Meidän suurimmaksi huoleksemme osoittautui mahdollisten laivojen näkyminen taustalla. Onneksi kuitenkin lopullisissa kuvauksissa laivoja ei lipunut ohi yhtäkään, emmekä joutuneet sen takia viivästyttämään aikataulua. Myös sähkönsaanti olisi saattanut koitua ongelmaksi. Olimme kuitenkin päättäneet jo aiemmin, ettemme aio valaista kuvia ollenkaan keinovalolla, vaan käytämme ainoastaan luonnonvaloa tähän tarkoitukseen.

4.3 Budjetointi ja aikataulutus

Tätä opinnäytetyön kirjallista osuutta varten teimme kaksi erilaista budjettia, toinen on realistinen budjetti (liite1), jossa laskimme, kuinka paljon tuotantoon olisi oikeasti mennyt rahaa, jos kuvauskalusto olisi pitänyt vuokrata ja ihmisille olisi maksettu palkkaa. Palkat on laskettu Temen mukaan (Elokuva –ja tv-tuotannon palkat, [viitattu 9.2.2014]) ja kuvauskaluston vuokra Kinosfilmin vuokratkaluston hintojen mukaan (Kinos Rentals, [viitattu 22.1.2014]). Toinen taas on todenmukainen budjetti (liite2), laskelma siitä, paljonko meillä oikeasti tuotantoon meni rahaa ja mistä sitä saatiin. Molemmat budjetit on laskettu Suomen elokuvasäätiön tuotantotuen budjettipohjaa hyväksi käyttäen (Suomen elokuvasäätiö, [viitattu 9.2.2014]).

Tuottajan yksi tärkeimmistä työtehtävistä on tuotannon aikataulullisesti sekä taloudellisesti mitoittaminen, joiden perusteella laaditaan alustava budjetti (Pirilä & Kivi 2010, 38). Isoissa tuotannoissa yleensä aikataulut kulkevat käsi kädessä budjetin kanssa. Jos aikataulu venyy, niin saattaa myös budjetti venyä (Pirilä & Kivi 2010, 41). Tämän vuoksi budjettiin on tärkeää laskea hieman venymisvaraa, ja aikataulut kannattaa tehdä joustaviksi. Silloin ei jouduta ongelmiin ainakaan niin nopeasti, jos jompikumpi edellä mainituista ylittyy. Suomessa musiikkivideoiden keskimääräinen budjetti on tällä hetkellä 5000 euroa, mutta ilmeisesti vielä muutamia vuosia sitten budjetit olivat huomattavasti suurempia. Esimerkiksi Lordin musiikkivideoon on

käytetty joskus jopa 100 000 euroa (Koponen 2011). Tämä ei yllätä meitä yhtään, sillä jo meidän tuotantomme realistisen budjetin loppusummaksi tuli 33 562e.

Suurin osa kustannuksista koostuu laitteiston vuokrasta sekä ihmisten palkoista ja palkan sivukuluista. Verrattuna noihin summiin tuntuvat catering-, maskeeraus-, lavastus- ja rekvisiittamaksut hyvin pieniltä. Melkein 34 000 eurolla luulisi nopeasti ajateltuna saavan aikaan mannerlaattoja siirtäviä videoita. Näin ei kuitenkaan ole, sillä jo ammattilaistason kaluston vuokra syö paljon rahaa (Kinos Rentals, [viitattu 22.1.2014]). Pienempien yhtyeiden on siis lähes mahdotonta saada kappaleilleen aikaiseksi musiikkivideoita, joita näkee esimerkiksi Youtuben katsotuimpien musiikkivideoiden joukossa. Mielestämme onkin hienoa, että pienemmät yhtyeet käyttävät hyödyksi opiskelijatyönä tehtyjä videoita. Siinä hyötyvät molemmat osapuolet, sillä yhtye saa kappaleelleen musiikkivideon, johon heillä ei muuten välttämättä olisi varaa, ja opiskelijat saavat arvokasta työkokemusta sekä työnäytteen tulevaisuutta varten.

Viimeisimmän ohjaamani musiikkivideon budjetti I Was a Teenage Satan Worshipper -bändille oli 250 euroa, jolla ostettiin yksi lamppu. Kukaan ei saanut mitään palkkaa. Totta puhuen 7 000 eurollakin on vaikea maksaa palkkaa koska kaikki rahat menevät kalusto- ja tilavuokraan. (Koponen 2011.)

Omaan musiikkivideoomme haimme rahoitusta Seinäjoen kulttuurikeissi-rahastosta, jonka tarkoituksena on innostaa nuoria suunnittelemaan ja toteuttamaan heitä itseään kiinnostavia projekteja (Kulttuurikeissi-raha, [viitattu 28.1.2014]). Haimme avustusta 550 e verran, jonka olimme laskeneet riittävän mainiosti videon toteuttamiseen. Saimme lopulta päätöksen (liite3), ja meille myönnettiin 250 e avustusrahaa. Olimme hyvin onnellisia jo tästä summasta, ja lopulta se riitti mainiosti musiikkivideon toteuttamiseen. Suurin osa rahasta kului catering- ja rekvisiittakuluihin, joita kertyi lopulta yllättävänkin paljon. Musiikkivideo on kuitenkin toteutettavissa jopa 250 eurolla, jos tekijöille ei makseta palkkaa. Näin siksi, että nykyaikana ammattimaisia videoita voi kuvata järjestelmäkameralla, ja jopa ammattilaiset käyttävät niitä (Vähimaa & Wickholm 8.12.2009). Vaikka omaa järjestelmäkameraa ei omistaisikaan, niiden vuokraus tulee lopulta paljon halvemmaksi kuin muiden elokuvakameroiden (Kinos Rentals, [viitattu 22.1.2014]).

Hyytiän (2004, 61) mukaan tuottajan tapa käyttää rahaa määrittää häntä ammattisaan. Tämä pitää mielestämme hyvin paikkaansa. Omakin tuotantomme olisi voinut kaatua jo alkutekijöihinsä, jos emme olisi saaneet projektillämme ollenkaan rahoitusta tai kukaan työryhmään kuuluva ei olisi ollut valmis panostamaan rahallisesti projektiin sen niin vaatiessa. Tuosta pienestä 250 euron budjetistamme käytimme mielestämme hyvin kaiken mahdollisen, ja pyrimme tietenkin saamaan mahdollisimman paljon asioita ilmaiseksi. Esimerkiksi maskeeraukseen olisi lohjennut hyvin suuri summa, jos emme sitä olisi saaneet opiskelijatyönä. Myös esimerkiksi liljat, joita videossamme käytämme rekvisiittana, ovat hyvin kalliita kukkia maksaessaan 5 € oksa. Vaikka videollamme näkyykin vain yksi kukka, oli niitä silti ostettava varmuuden vuoksi monta. Onneksi kukkakauppias tahtoi tukea opiskelijatyönämme tehtävää projektia, ja saimme ison alennuksen molemmilla kerroilla kun kukkia haimme. Budjetissa on siis mielestämme mahdollista pysyä tai sen jopa alittaa, kun malttaa keskustella ja selvittää erilaisia vaihtoehtoja ja hyödyntää kaikki mahdolliset tarjolla olevat resurssit ja suhteet.

Rahalla tuotannossa hankitaan resursseja elokuvan tekemiselle, ja koska taiteelliset suunnitelmat ja visiot vaativat todentuaakseen juuri näitä resursseja, on elokuvatuotannossa raha ja sen jakaminen se solmu, jossa toiveet ja todellisuus joutuvat konkreettisesti kohtaamaan. Tuottaja on tämän solmun selvittäjä. (Hyytiä 2004, 61.)

Suunnitellessamme aikataulua tuotannollemme tuli meidän miettiä jo hyvin kauas tulevaisuuteen. Tiesimme jo alusta alkaen koska videon tulee olla valmis, sillä koska video toteutettiin opinnäytetyönä, asetti opinnäytetyöseminaarin ajankohtamyös videon julkaisuaikahodan. Tämä helpotti huomattavasti aikataulun suunnittelua. Kokemuksesta tiedämme sen, että jos selvää tiukkaa päätöspäivää ei ole, saattaa aikataulu venyä hyvin pitkäksi. Seuraavaksi tuli päättää kuvauspäivät. Päätimme ensimmäisenä kuvata saaristokuvat, sillä meidän tuli ottaa sääolosuhteet huomioon ja lähestyvä talvi aiheutti meille päänvaivaa. Tämän jälkeen tuli sovittaa yhteen koko yhtyeen ja työryhmän aikataulut, ja löytää viikonloppu, jolloin kaikki pääsisivät paikalle. Olimme alun perin suunnitelleet, että yhtye kuvattaisiin mahdollisesti kahtena peräkkäisenä päivänä, jos aikataulut venyivät. Päätimme kuvausjärjestyksen sen mukaan, kuka pääsisi paikalle vielä sunnuntainakin, sillä

kaikille se ei ollut mahdollista. Saimme kuitenkin lopulta kuvattua kaikki samana päivänä, joten sunnuntaita ei enää tarvittu muuten kuin purkamisen osalta.

Viimeinen kuvauspäivä jouduttiin alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen siirtämään muutamalla viikolla eteenpäin, sillä kuvattavalla itsellään sekä työryhmän jäsenillä oli muita kiireitä. Tämä ei kuitenkaan aiheuttanut lopulta ongelmia, ja pysyimme aikataulun puitteissa. Alkuperäisen suunnitelman mukaan videon raaka-leikkaus olisi ollut valmis jo joulukuussa 2013, mutta aikataulu venyi tammikuun puoleenväliin saakka. Tämän vuoksi videon jälkikäsittelyyn jäi aiottua vähemmän aikaa, mutta onnistuimme kuitenkin saamaan kaiken valmiiksi ensi-iltaa varten, joka oli etukäteen sovittu pidettävän 12.2.2014.

5 KUVAUKSET

5.1 Kuvaustekniset valinnat

Kun tuotannon alussa päätimme pyytää mukaan kuvaajaksi Jaakon, annoimme hänelle samalla lähes vapaat kädet kuvausteknisten asioiden suunnittelulle. Kuvaajan työtehtävät yleensäkin tuotannoissa alkavat huolellisella ennakkosuunnittelulla, johon kuuluu läheisesti muun muassa kuvakulmien suunnittelu, käytettävä kamerakalusto sekä objektiivien polttovälit (Pirilä & Kivi 2010, 88).

Ajatuksenamme oli kuvata video käyttäen RED-kameraa, mutta se oli meidän harmiksemme korjattavana tuotantomme aikana. Musiikkivideo kuvattiin lopulta Sonyn fs100 -kameralla, joka oli kuvanlaadultaan korkeatasoista. Tämän kameran hyvä puoli oli myös se, että pystyimme käyttämään Canonin objektiiveja kuvauksissamme, mikä mahdollisti erilaiset kuvakulmat ja kuvakoot kuin mitä esimerkiksi kiinteällä objektiivilla. Olemme laskeneet tuotantomme budjetin (liite1) kuitenkin käyttäen esimerkkinä RED-kameraa, sillä jos se ei olisi ollut korjauksessa, olisimme käyttäneet Sony fs100 -kameran hyvistä ominaisuuksista huolimatta sitä musiikkivideossamme.

Päätelimme monista inspiraationakin käyttämistämme musiikkivideoista, että niille on yleistä se, että esimerkiksi laulu kuvataan nopeutettuna, jotta sen voi jälkituotannossa sitten hidastaa normaalinopeudelle. Tämän ansiosta liikkeet näyttävät hitailta ja rauhallisilta, mutta laulu kulkee oikealla nopeudella. Samanlaiseen ratkaisuun päädyimme omassa musiikkivideossamme Jaakon ehdotuksesta, ja lopputulos näyttää odotettuakin paremmalta. Videossamme on myös suurin osa muistakin kuvista kuvattu 50 fps, ja hidastuksia on käytetty paljon.

5.2 Kuvakäsikirjoitus visualisoinnin tukena

Meille tuottajina kaikkein tärkeimmäksi asiaksi visuaalisen ilmeen suunnittelussa muodostui Jaakon tekemä kuvakäsikirjoitus. Kuvakäsikirjoituksessa kohtaukset on jaettu kuviksi, joista käy ilmi mitä kuvassa tapahtuu, mistä kuvakulmasta kuvataan

ja kuinka tiivis kuva on (Aaltonen 1993, 149). Tärkeimmäksi välineeksi tämä muodostui meille sen vuoksi, että vaikka käsikirjoitus olikin jo valmis, auttoi kuvakäsikirjoitus meitä näkemään miten Jaakko kuvaajana oli ajatellut kohtaukset toteuttaa. Näin pystyimme mielessämme näkemään jo valmiin videon. Kuvakäsikirjoituksesta kävi ilmi kuvakoon ja tapahtumien lisäksi myös kuvaussuunta, kameran liike sekä henkilön liike, mikä helpotti valmiin videon visualisointia entisestään. Kuvakäsikirjoituksen pääasiallinen tarkoitus onkin havainnollistaa elokuva kaikille taiteellisesti vastuussa oleville henkilöille, ja se toimii hyvänä keskustelun välineenä (Hytönen & Mandart 2004, 68). Tämän vuoksi meidän oli helppo myös antaa oma näkökulmamme kuvaukselle, eikä meidän tarvinnut ennen jokaista otosta käydä hyväksymässä kuvakulmaa, kun pelkästään kuvakäsikirjoitusta seuraamalla tiesimme mitä on tapahtumassa.

Lopullinen musiikkivideomme ei tietenkään noudata täysin kuvakäsikirjoitusta, ja onkin olemassa eriäviä mielipiteitä kuvakäsikirjoituksen hyödyllisyydestä. Aaltosen (2004, 154) mukaan joidenkin alan ihmisten mielestä kuvakäsikirjoitus sitoo kuvaustilanteessa tekijöiden käsiä liikaa, eikä sitä siksi välttämättä käytetä kaikissa tuotannoissa. Aaltonen on itse eri mieltä, ja hänen mielestään tarkastakin kuvakäsikirjoituksesta voi poiketa. Samaa mieltä on myös Sohlberg (Hytönen & Mandart 2004, 68), jonka mielestä kyse ei ole ehdottomasta suunnitelmasta vaan enemmänkin apuvälineestä. Olemme samaa mieltä siitä, että kyse ei nimenomaan ole ehdottomasta suunnitelmasta, vaan kuvakäsikirjoitus auttaa kuvausten visualisoinnin lisäksi myös aikataulutuksessa. Kuvakäsikirjoituksen avulla oli helppo seurata ajankäyttöä, kun pystyimme sen avulla laskemaan, montako kuvaa on jo kuvattu, ja montako on vielä jäljellä. Vaikka kuvakäsikirjoitus siis toimikin alustavasti apuna Jaakolle kuvauksessa, siitä oli myös suuri apu meille tuottajille. Kuvakäsikirjoituksen ja lopullisen videon yhteneväisyyksiä havainnollistaa kuva 2.

Kuva 2. Lopullinen kuva perustuen kuvakäsikirjoitukseen.

5.3 Valon ja varjon taidetta

Valaistuksella oli suuri rooli omassa musiikkivideossamme, varsinkin yhtyettä kuvattaessa. Kuten jo aiemmin on mainittu, ammensimme inspiraatiota muista musiikkivideoista ja pidimme silmällä varsinkin niiden valaistusta. Videon valaistuksen suunnitteluun käytettiinkin hyvin paljon aikaa, sillä olimme kaikki sitä mieltä, että onnistunut valaisu saattaa olla suuremmassa roolissa lopputuloksen kannalta kuin esimerkiksi kuvaustekniset asiat. Myös Pirilän ja Kiven (2010, 88) mukaan käytännön työtehtävistä aikaa vievintä on valaistuksen suunnittelu ja toteutus. Kun olimme päättäneet Jaakon ehdotuksen pohjalta, että jokainen yhtyeen jäsen kuvataan erikseen mustaa taustaa vasten, korostui valaistuksen rooli entisestään. Tavoitteenamme oli luoda näyttävä valaistus savukoneen ja valojen sijoittelun avulla.

Päivää ennen yhtyeen kuvauspäivää olimme jo pienellä kokoonpanolla järjestelmässä kuvauspaikkaa ja testaamassa valoja. Pyrimme näin vähentämään ylimääräisen säätämisen määrää itse kuvauspäivältä. Valojen kanssa kului melko paljon aikaa, kun testasimme erilaisia vaihtoehtoja. Päädyimme alkusuunnitelmien mukaan siihen, että yksi valo laitetaan kiinni ylösnostettavaan trussiin. Tämä valo toimi päävalon lähteenä. Tämän jälkeen käytimme softbox-valoa valaisemaan kohteen kasvot ja tuomaan hieman pehmeyttä kuvaan. Tarvitsimme kuitenkin myös hiusvalon, eli henkilön takana sijaitsevan valon, joka irrottaa kohteen taustasta (Hytönen & Mandart 2004, 19). Tätä kutsutaan kolmen pisteen valaisuksi, mikä on hyvin klassinen ratkaisu (Hytönen & Mandart 2004, 19). Eri henkilöille oli kuitenkin suunniteltu hieman erilaisia kuvakulmia, joten valoja piti liikutella lähes jokaisen

kohtauksen jälkeen. Oli kuitenkin hyvä, että olimme selvittäneet aikaisemmin tyylin jota haetaan.

Musiikkivideon lopussa yhtyeen esiintyessä yhdessä, valaisu poikkeaa videon muista otoksista huomattavasti. Tämän valaistuksen rakentamiseen kului myös huomattavasti enemmän aikaa kuin muihin yhteensä. Lopputulos oli huikea, kun yhtyeen taustalla loistaa lähes kymmenen valoa luoden erilaisia valokeiloja.

Meillä tuottajilla oli hyvin vähän kokemusta valaistuksesta ja sen rakentamisesta, vaikka perusasiat ovatkin hallussa. Visuaalisesti osasimme tietenkin sanoa, mikä näyttää hyvältä ja mikä ei. Tarvitsimme kuitenkin apukäsiä valojen rakentamisessa yhtyeen kuvauspäivälle. Onneksi työryhmän jäsenet tunsivat ihmisiä, joilla on kokemusta valojen rakentamisesta. Päätimme kuvausjärjestystä tehdessämme, että koko yhtye yhdessä kuvataan ensimmäisenä. Tämä johtui osittain valaisuun kuluvaasta ajasta. Samaan aikaan, kun yhtyeen jäseniä maskeerattiin, oli valojen rakennus täydessä vauhdissa. Valorakennelmiin kului aikaa yhteensä noin neljä tuntia, mutta ilman apukäsiä sitä olisi kulunut vielä huomattavasti enemmän. Näin suuri määrä valoja aiheuttikin lopulta sen, että tilan sulake paloi ennen kuin yhtään otosta oli saatu kuvattua. Sulakkeen vaihto ei kuitenkaan lopulta aiheuttanut kuin noin 15 minuutin myöhästymisen, ja saimme jatkaa kuvauksia.

Kun yhtye oli saatu onnistuneesti valaistua ja kuvattua, oli aika siirtää katseet seuraavaan kuvauspäivään. Kuvasimme viimeisenä päivänä tarinan sisäkohtaukset, niin sanotut pimeät kuvat, jotka kuvattiin samaa taustaa ja valoja käyttäen kuin yhtyeen kuvauksissa. Tahdoimme näin luoda yhteyden tarinan ja yhtyeen kuvien välille. Valaistuksessa oli pieni ero kuitenkin siinä, että korostimme ylhäältä tulevan valon roolia entisestään, jotta kuva näyttäisi hieman siltä että tyttö on kaivossa ja ainoa valonlähde näkyy yläpuolella. Vaikka käytimme tässäkin tapauksessa kolmen pisteen valaisua, eivät muut kuin ylhäältä tuleva valokeila korostu. Kuva tahdottiin pitää myös mahdollisimman yksinkertaisena, jotta siitä tulisi hieman ahdistava ja yksinäinen tunnelma. Valon ja varjon keskinäinen suhde korostui näissä kuvauksissa, ja elokuvia kutsutaankin usein valon ja varjon taiteeksi (Pirilä & Kivi 2010, 87). Käytimme useassa kohtauksessa valojen lisäksi tehosteena varjoja, kuten esimerkiksi kohtauksessa, jossa tytön selkään piirtyy selkeästi kä-

si. Valaistus pysyi näissä kuvauksissa lähes samanlaisena loppuun asti. Muutimme sitä vain kohtauksiin, joissa köydet kietoutuvat tytön ympärille. Korostimme köysiä ja saimme ne näyttämään dramaattisemmilta valojen avulla.

5.4 Lavastuksen ja rekvisiitan merkitys

Suurissa tuotannoissa tuottaja palkkaa erikseen lavastajan sekä rekvisiitasta vastaavan henkilön (Pirilä & Kivi 2010, 67). Tässä tuotannossa rekvisiitan ja lavastuksen hoitaminen jäi kuitenkin meidän tuottajien vastuulle. Vaikka musiikkivideomme on kokonaisuudessaan yksinkertainen, eikä suuria lavasteita käytettykään, pienten yksityiskohtien merkitys korostui entisestään. Tässä luvussa käymme läpi musiikkivideomme tärkeimmät tarvikkeet sekä lavastukseen liittyvät asiat, joiden rooli on tärkeä valmiin videon kannalta. Lopullisen elokuvan yhtenäinen ilme onkin monen tekijän summa (Hytönen & Mandart 2004, 87).

Tarinan tytön käsissä pitämää kukkaa voi kutsua yhdeksi tärkeimmistä hankinnoista. Alkuperäisen suunnitelman mukaan kukka olisi ollut värikäs ja eksoottinen. Suunnitelman mukaista kukkaa ei kuitenkaan löytynyt, ja lopulta kiinnostuimme valkoisista liljoista eräässä kukkakaupassa. Liljat olivat muodoltaan juuri oikeanlaisia, mutta pohdimme niiden valkoisen värin sopivuutta. Saimme kukkakaupasta kuitenkin lainaksi värin, jolla saimme värjättyä liljat alkuperäisen idean kaltaiseksi. Liljat ovat perinteisesti hautajaiskukkia ja koimme sen tuovan hieman lisävivahdetta videoomme pienen piilomerkityksen kautta.

Kukkia täytyi ostaa useampi kappale, vaikka videossa niitä näkyykin vain yksi. Jos sille ainoalle kappaleelle olisikin tapahtunut jotain, olisivat kuvaukset epäonnistuneet. Kokeilimme vasta paikan päällä kukan punertavaksi värjäämistä. Vaikka värjäys onnistuikin hyvin, ei se kuvassa näyttänyt mielikuviamme kaltaiselta. Kuvasimme kohtauksen uudestaan käyttäen valkoista kukkaa. Päädyimme lopulta siihen tulokseen, että valkoinen palvelee tarkoitustamme punertavaa paremmin. Olemme yhä edelleen tyytyväisiä päätökseemme.

Palasimme samaan kukkakauppaan myöhemmin, kun tarvitsimme lisää kukkia tarinan sisäkuvauksia varten. Tällä kertaa kukista piti kuitenkin saada kuihtuneen

näköisiä, ja saimmekin vinkkejä erilaisista kuivausmenetelmistä. Laitoimme muutamaman kukan jo viikkoa ennen kuvauksia kuivamaan mukeihin, jotta kukan muoto säilyisi mahdollisimman tunnistettavana. Kukkien kuihtuminen oli kuitenkin odotettua pidempi prosessi, joten kuvauksia edeltävänä päivänä päädyimme lopulta kuivamaan ne uunissa. Kuumassa uunissa liljat kuivuivat nopeasti. Vaikka kukan muoto ei pysynytäkään täysin samana kun luonnollisia menetelmiä käyttämällä, oli lopputulos mielestämme parempi. Kuvauksia varten tarvitsimme useamman kuivuneen kukan, sillä ainakin yksi niistä oli tarkoitus silputa kohtausta varten.

Toinen videossa hyvin näkyvässä osassa oleva rekvisiitta olivat köydet, jotka videon loppupuolella kietoutuvat tytön ympärille. Alkuperäisen idean mukaan köysi-en piti olla hyvin paksut ja likaiset, mutta totesimme kuitenkin että ne maksavat meidän budjettiimme nähden liikaa. Lopulta meidän oli aika alkaa etsiä vaihtoehtoisia ratkaisuja, ja päädyimme halvempaan ja aiottua ohuempaan köyteen. Seuraava ongelma, jonka köyden kanssa kohtasimme, oli sen liian puhdas väri. Köyttä pyöriteltiin mudassa ja jätettiin vielä yöksi vesisankoon, jotta lika tarttuisi joka puolelle. Köysistä tuli täydellisen värisiä, eikä niiden pieni kokokaan haittaa lopputuloksen kannalta, sillä kuvakulmia hieman muuttamalla niistä saatiin kuitenkin hyvin dramaattisen näköiset.

Elokuvia saatetaan kuvata lähes missä vain, sillä ne perustuvat lähtökohtaisesti ihmisten aivoissa syntyneisiin mielikuviin (Pirilä & Kivi 2010, 68–69). Tämä on osasy sille, miksi emme lopulta tahtoneet yhtyeen tai tarinan sisäkuvien taustalle mitään muuta kuin mustaa. Tahdoimme jättää tilan kuvittelun katsojan mielikuvien varaan. Varsinkin tarinaa näytettäessä kukin voi itse päättää, mitä taustalla oikeasti on. Liika lavastaminen olisi mielestämme saattanut tehdä kuvista sekavia ja johdattelevia. Näin saimme myös haluttua pelottavaa tunnelmaa ainoastaan varjojen ja tytön käyttäytymisen luodessa mielikuvia niin sanotusta toisesta henkilöstä tilassa. Yhtyeen kuvissa päädyttiin tähän samaan mustaan taustaan, koska tahdoimme tuoda esille yhtyeen jäseniä. Täysin tyhjä tausta korostaa kuvassa tapahtuvaa liikettä ja siinä esiintyvää henkilöä, eikä huomio kiinnity mihinkään ylimääräiseen taustalla tapahtuvaan. Tämä ratkaisu antoi myös tilaa valoilla leikittelyyn. Mustan taustan loimme käyttäen verhoja sekä mustia kangaspaloja, jotka asettelimme lattian peitoksi.

Alkuperäisessä suunnitelmassa tarinan sisäkuviin ajateltiin lattialle hiekkaa, kiviä tai kasveja, joka linkittäisi saaristokuvat näihin sisäkuviin. Päätimme kuitenkin, että sen lisäksi että näiden materiaalien sisälle saaminen vaatisi hyvin paljon ylimääräistä aikaa ja työtä, saattaisi maa-aines hyvinkin toteutettuna näyttää paikkaan kuulumattomalta. Lopputulos ei mielestämme sitä edes kaipaa, vaan tässäkin tapauksessa yhteys kuvien välillä jätetään katsojan mielikuvituksen varaan.

5.5 Maskeeraus ja puvustus

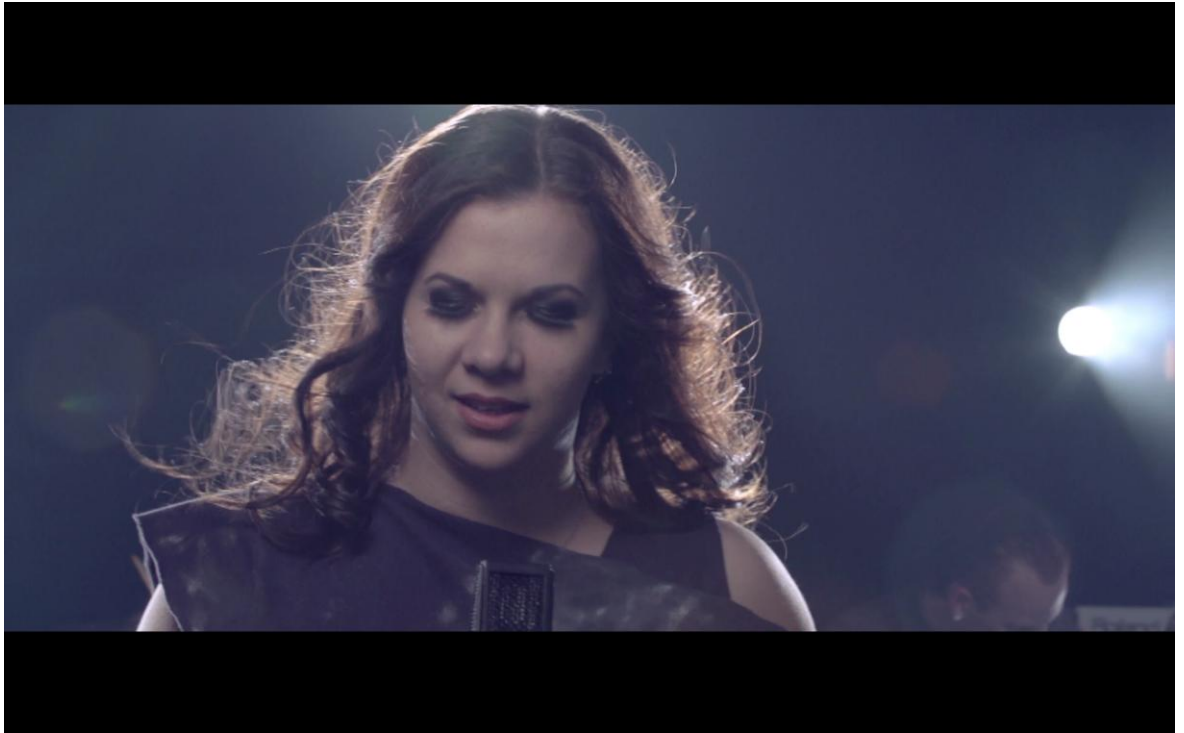
5.5.1 Yhtyeen maskeeraus ja puvustus

Maskeerauksella sekä puvustuksella on suuri vaikutus videon ammattimaiseen lopputulokseen (Spice 2010). Jos meikki on amatöörimäisesti tehty, saattaa videoakin näyttää huonolta. Uskommekin, että meikillä ja puvustuksella on paljon vaikutusta esiintyjän itsetuntoon. Kun tietää olevansa parhaimmillaan, pystyy rentoutumaan kameran edessä helpommin.

Päätimme jo heti tuotannon alussa, että tahdomme mukaan asiansa osaavan maskeeraajan. Myös yhtye itse toivoi tätä. Ongelmaksi muodostui se, että emme voineet maksaa palkkaa tehdystä työstä. Kohdallemme osui kuitenkin melkoinen onnenpotku, kun lopulta saimme projektiimme maskeeraajaan ja hänen vielä opiskelevan ystävänsä, joka sai opintosuorituksen toteuttamalla laulajan meikin ja hiukset. Saimme myös heidän kauttaan käyttöömmme ammattitasoiset meikit, sillä Young Blood (Young Blood, [viitattu 7.2.2014]) tuotemerkki tahtoi sponsoroida maskeerauksen tämän opiskelijan kautta.

Koska naispuolisen laulajan meikissä ja hiuksissa meni kauemmin kuin muiden yhtyeen jäsenien, säästimme paljon aikaa saadessamme projektiin mukaan kaksi maskeeraajaa. Usein ajatellaan, että elokuvissa vain naiset käyttävät meikkiä, vaikka miesnäyttelijät meikataankin lähes yhtä usein (Bordwell & Thompson 2003, 189). Vaikka yhtyeen miesjäsenille ei sen suurempaa meikkiä tullutkaan kuin kiillon estäminen sekä kasvojen kulmien korostaminen, on ero huomattava. Myös kasvojen pienet virheet, kuten esimerkiksi mustat silmäanaluset piilotettiin onnistuneesti. Laulajan meikille ja hiuksille meillä oli melko selvät suuntaviivat jo alusta

asti. Toivoimme hänelle tummaa ”smokey eyes”-meikkiä (kuva 3) sekä laineikkaan kiharia hiuksia. Päädyimme silmien korostamiseen huulien sijaan, sillä laulajalla on upean sielukkaat silmät, jotka halusimme ehdottomasti esiin videolle. Kamera tunnetusti ”syö” puolet meikistä, joten tällaisissa tilanteissa kannattaa meikata mielusti hieman liikaa kuin liian vähän, sillä lopputulos saattaa muuten näyttää valjulta (Rantaniemi 30.10.2012).

Kuva 3. Laulajan meikki ja hiukset.

Olemme erittäin tyytyväisiä kaikkien hiuksiin ja meikkaukseen. Kenenkään kasvot eivät kiillä, eivätkä epäpuhtaudet kasvoilla kiinnitä huomiota pois kuvien pääasiasta. Myös hiukset näyttävät erittäin hyvältä niiden heiluessa musiikin tahtiin ja tuulikoneen puhaltaessa niihin liikettä.

Puvustuksen hoitivat yhtyeen jäsenet itse. Emme halunneet mustia asuja, sillä mustasta taustasta henkilöt eivät välttämättä erottuisi. Toivoimme myös, että kaikki pukeutuisivat omanlaisiinsa vaatteisiin, jotta jokaisen yhtyeen jäsenen persoonallisuus tulisi esille. He päätyivät kaikki itse muokkaamaan langoin ja hakaneuloin harmaista t-paidoista mieleisiään. Lopuksi paidoille heiteltiin vielä perunajauhoa

matan pinnan ja lisäsärmän luomiseksi. Laulaja ompeli pukunsa alusta asti itse. Hän onnistui luomaan persoonallisen asun, joka toistaa kuitenkin samaa teemaa kuin yhtyeen miesjäsentenkin vaatteet. Yhtye onnistui luomaan visuaalisesti näyttävät asukokonaisuudet, jotka sopivat kaikki toisiinsa näyttämättä liian yhtenäiseltä klaanilta.

5.5.2 Tarinan tytön puvustus

Kun idea valkopukuisesta työstä saaristossa oli lyöty lukkoon, oli aika alkaa suunnittelemaan puvustusta. Onneksi yhtyeen laulaja on erittäin kätevä käsistään, ja lupasi toteuttaa puvun. Päädyimme ratkaisuun, jossa tytön kasvot ovat lähes kokonaan piilossa valkoisen suuren hupun alla, jotta salaperäisyys säilyy. Haasteita puvulle aiheutti se, että loppukohtauksessa näkyviin haluttiin selässä oleva feeniks-lintutatuointi. Puvun tuli siis peittää selkä, mutta tarvittaessa se tuli saada näkyviin. Lopulta puku koostuikin hyvin monesta eri osasta, jotka vain solmittiin yhteen. Halusimme välttää liian kaunista ratkaisua, ja puku palvelikin lopulta kaikessa rosoisuudessaan tarkoitustamme. Tärkeää oli myös pitää hiukset piilossa sekä varmistaa, etteivät kynnet olleet liian pitkät tai laitetun näköiset. Haastavat kuvausolosuhteet ja merituuli riepottelivat pukua kuvausten aikana, joten sitä piti silloin tällöin asetella ja korjailla. Puvulla oli loppujen lopuksi todella suuri rooli videon onnistumisen kannalta. Epäonnistunut ja visuaalisesti epämiellyttävä ja tyyliin sopimaton puku olisi saattanut tehdä lopputuloksesta epäuskottavan.

5.6 Tuottajan rooli kuvauspaikalla

Elokuvatuotannoissa leikkisästi sanotaan, että kuvausten alkaessa tuottajalla on nyt hetki aikaa hengähtää ja rauhoittua (Pirilä & Kivi 2010, 67). Omassa tuotannossamme asia ei kuitenkaan ollut näin, sillä tekemistä kyllä riitti tuottajallekin asti. Voisi sanoa, että kuvauspäivinä tuottajan roolimme sisälsi myös tuotantopäällikön, kuvauspaikkajärjestäjän, apulaisohjaajan sekä kuvauspäällikönkin roolit, jotka tuotannoissa yleensä pyörittävät päivittäisiä rutiineja (Pirilä & Kivi 2010, 68). Kuten tästä kirjallisesta osuudesta käykin ilmi, vastasimme kuvauspaikoilla myös catering-

gista, rekvisiitasta, hyväksyimme puvustuksen ja maskeerauksen sekä toteutimme käytännön asioita läpi kuvausten.

Kuvauspäällikkö toimii yleensä kuvauspaikkojen johtajana, jonka alaisuudessa työskentelevät kaikki kuvauspaikalla olevat henkilöt. Kuvauspäällikkö vastaa kuvauspaikkojen järjestelyistä ja työnohjauksesta sekä aikatauluista, jonka lisäksi kuvausten edetessä hänen päähuomionsa kohdistuu toiminnan sujumiseen tehtyjen suunnitelmien pohjalta (Pirilä & Kivi 2010, 112). Meidän tuottajien rooliin kuvauspaikalla kuuluivatkin juuri edellä mainitut kuvaspäällikölle yleensä suunnatut asiat, eikä meidän rooliamme voisi paremmin edes kuvailla. Valvoimme eritoten aikataulussa pysymistä, ja varsinkin yhtyettä kuvattaessa alkoi aikaraja tulla vastaan.

Meidän harteillemme jäi lopulta tehdä päätös siitä, että kuvia tulee nyt karsia ja kuvaukset on saatava loppuun samaisen päivän aikana. Kuvaustilanteissa yleensä kuvauspäällikön tehtäviin kuuluu raportoida yllättävät ongelmatilanteet tuotanto-toimistolle ja ratkaista nopealla tahdilla muun muassa juuri aikatauluongelmia (Pirilä & Kivi 2010, 113). Koska ylempää tahoa ei meidän tuotannossamme enää ollut, ja tuotannon vetovastuu oli meillä tuottajilla, kenellekään ei tarvinnut ongelmista ja niiden ratkaisusta raportoida. Emme kuitenkaan voineet kysyä keneltäkään neuvoja tilanteiden ratkaisemiseksi, vaan päätökset piti pystyä tekemään itse.

6 JÄLKITUOTANTO

6.1 Editointi ja viimeistely

Videotuotannoissa tuottaja on se henkilö, joka käynnistää jälkituotantokoneiston ja yhdessä ohjaajan kanssa leikkaa ja viimeistelee elokuvan (Pirilä & Kivi 2010, 95). Omassa tuotannossamme ohjaajan rooli oli hieman epäselvä, ja voikin sanoa että ohjaajan rooli vaihteli meidän tuottajien ja kuvaajan välillä tilanteen mukaan. Näin ollen myös me kaikki kolme osallistuimme musiikkivideon leikkaamiseen yhdessä.

Aloitimme leikkauksen jo heti viimeisten kuvausten jälkeen, sillä kuvatus materiaalin läpikäymiseen kului osaltaan jo paljon aikaa. Leikkaustiimimme toimi hyvin jo heti alusta alkaen, eikä eriäviä mielipiteitä syntynyt kovinkaan paljon. Kolmestaan leikkaaminen vei pidemmän ajan kuin jos leikkaajia olisi ollut vain yksi, koska visioita oli triplasti kokeiltavana. Mutta näin ollen myöskään vaikeista kohdista ei tarvinnut kenenkään selvittää yksin, vaan päätökset tehtiin yhdessä. Vaikka vanha sanonta kuuluukin, että mitä useampi kokki, sen huonompi soppa, olemme asiasta eri mieltä.

Vaikka kaikilla olikin jo valmis mielikuva valmiista videosta, eteni leikkaus kuitenkin hieman kokeillen. Tiesimme jo alkuvaiheessa, milloin videossa näytetään juonellisia osuuksia ja milloin pelkästään yhtyettä. Aloitimme leikkaamisen valitsemalla parhaat juonelliset kohtaukset ja sijoitimme ne editointiohjelman aikajanalle alustavaan järjestykseen. Tämän jälkeen aloitimme lauluosuuksien työstämisen. Teimme hidastukset ja sijoitimme ne aikajanalle. Viimeisenä laitoimme soittokuvat kohdilleen. Emme siis missään vaiheessa edenneet leikkauksessa kronologisessa järjestyksessä. Leikkasimme yhden kohdan valmiiksi, esimerkiksi videon keskeltä, ja siirryimme sen jälkeen eri kohtaan vaikka videon alussa.

Meillä oli tietty ajatus siitä, kuinka kuvat kehittyvät videon edetessä. Halusimme, että alussa soittajista näytettäisiin vain lähikuvia, ja pikkuhiljaa videon edetessä siirryttäisiin laajempiin kuvakulmiin. Videon lopussa yhtye näytetään ensimmäisen kerran yhdessä, ja tahdoimmekin näillä ratkaisuilla korostaa myös yhtyeen kehitys-

tä videon aikana. Tämä luo yhteyden myös juonen ja soittokuvien välille, eikä yhtye jää juonen varjoon vain täydentämään muuta videota.

Käytimme tehokeinona hidastuksia muutamissa kohdissa saadaksemme esimerkiksi soittokuvat näyttävämmän näköiseksi. Värikorjailussa loimme juoniosuuksiin kylmän tunnelman sinisellä sävyllä, jota käytimme myös soittokuvissa niin että kokonaisuudesta tuli yhtenäinen. Pehmensimme laulajan ihoa lähikuvissa. Näin kasvot saatiin näyttämään luonnollisesti tasaisemmilta. Halusimme myös tällä efektillä korostaa naislaulajaa.

Olimme aikatauluttaneet myös leikkausvaiheen, ja alkuperäisen aikataulun mukaan yritimme saada raakaleikkauksen valmiiksi joulun mennessä. Emme kuitenkaan pysyneet aikataulussa täysin, ja raakaleikkaus valmistui vasta tammikuun puolessa välissä. Tämän jälkeen jäljellä oli enää leikkauskohtien hiominen, värikäsittely sekä pienten virheiden poistaminen videosta. Tässä vaiheessa laitoimme videon myös yhtyeelle arvioitavaksi korjausehdotuksien toivossa. Niitä ei kuitenkaan ollut, joten lopulliset päätökset videon hienosäädöistä jäivät meidän päätettäväksemme.

Kun video oli mielestämme valmis, oli aika ottaa video ulos editointiohjelmasta. Videon väri muuttui radikaalisti tässä vaiheessa. Kokeilimme monia eri asetuksia ja katsoimme lopputuloksia useilta eri näytöiltä. Tämän vuoksi jälkikäsittelyn viimeinen vaihe kesti noin viikon. Koska olimme tehneet joustavan aikataulun, ei editointivaiheen venyminen haitannut ja pysyimme alkuperäisessä deadlineissa.

6.2 Markkinoinnin eri kanavat

Kuten jo tavoitteistamme käy ilmi, pidimme musiikkivideomme pääasiallisena julkaisupaikkana ja levityskanavana Internetiä. Musiikkivideot ovatkin nykyaikana siirtyneet lähes kokonaan nettiin, ja katsojien koukuttaminen on yhä vaikeampaan suuren tarjonnan vuoksi (Koponen 25.8.2010). Vaikka MTV:n kaltaiset länsimaisen musiikin suunnannäyttäjät ovatkin joutuneet väistymään Internetin tieltä musiikki-

videoiden pääasiallisena katselukanavana (Saarinen 1.8.2011), unelmoimme silti mahdollisuudesta, että videomme näkyisi joskus televisiossa. Mielestämme Internet on kuitenkin hyvä kanava videon julkaisulle sen levityksen mahdollisuuksien kannalta. Otimme sosiaalisen median avuksemme videon markkinoimiseen. Toivomme ihmisten jakavan videota eteenpäin, jolloin tietoisuus siitä lisääntyy ja saamme mahdollisesti enemmän katsojia, jotka eivät muuten videosta tietäisi mitään. Myös yhtye hyötyy tästä, sillä Internetissä pienemmätkin yhtyeet saattavat nousta nopeasti julkisuuteen (Koponen 25.8.2010).

Otimme tavoitteeksemme myös pyrkiä musiikkivideollemme Oulun musiikkivideofestivaaleille, ja sen lisäksi että toivomme pärjäävämmekin kilpailussa, koemme senkin auttavan osaltaan videon markkinoinnissa. Koska musiikkivideot ovat siirtyneet lähes kokonaan nettiin, Oulun musiikkivideofestivaalit haluavat näyttää niitä edes kerran vuodessa myös valkokankaalla (Satoja kotimaisia videoita valkokankaalla, [viitattu 24.1.2014]). Näin tuottajan näkökulmasta olisi upeaa, jos ensimmäinen videomme saisi tunnustusta festivaaleilla, ja työryhmämme jäsenet saisivat ansaittua kiitosta sen kautta. Tämä jää kuitenkin vielä nähtäväksi, sillä ilmoittautuminen kilpailuun aukeaa vasta toukokuussa 2014 (Satoja kotimaisia videoita valkokankaalla, [viitattu 24.1.2014]).

Päätimme järjestää musiikkivideollemme konkreettisen ensi-illan Seinäjoen Bar 15 -ravintolassa, joka tuttavallisemmin tunnetaan nimellä Warttibaari. Olimme kuulleet siellä järjestettävän keikkojen yhteydessä musiikkivideoiden ensi-iltoja ennenkin. Vaikka Liquid Societyllä ei ajankohtaan sopivaa keikkaa olekaan, halusimme järjestää ensi-illan siitä huolimatta. Mielestämme video ansaitsi huomiota, ja paras keino siihen oli järjestää vapaapääsyinen ensi-ilta, jonne kuka tahansa oli tervetullut katsomaan.

Yhtye toivoi musiikkivideolleen myös pientä teaseriä, jolla videota voisi markkinoida etukäteen. Päätimme toteuttaa teaserin kuitenkin vain muutamaa viikkoa etukäteen, ettei sen lopullinen tarkoitus, eli videon julkaisuajankohta pääse unohtumaan liian pitkän aikavälin takia. Teaseriä levitettiin lopullisen videon tapaan sosiaalisessa mediassa, mm. yhtyeen omilla Facebook-sivuilla, ja heräteltiin ihmisten mielen-

kiintoa lopullista videota kohtaan. Teaserin yhteydessä mainostettiin itse videon lisäksi myös Wartissa pidettävää ensi-iltaa.

7 MAKING OF – VIDEOT OSANA KOKONAISUUTTA

Yhtye pyysi meiltä itse päätuotteen eli musiikkivideon ohella myös making of -videon kuvauksista. Kuvauksissa siis muun työn ohella, toinen meistä kuvasi lähes koko ajan making of -videoon tulevaa materiaalia. Yhtyeen päätoive videolle oli hauskuus, ei niinkään sen dokumentaarisuus. He toivoivat myös, ettei video olisi kerrallaan liian pitkä, ja päädyimme lopulta jakamaan materiaalin kahteen eri osaan. Ensimmäinen video julkaistiin joulukuussa 2013, johon oli koostettu hauskoja kohtauksia kuvauksista. Toinen osa julkaistiin musiikkivideon jälkeen helmikuussa 2014, joka kertoi enemmänkin siitä, miten musiikkivideo toteutettiin.

Heillä ei ollut videolle myöskään laadullisia vaatimuksia, ja heille riitti esimerkiksi kännykkäkameralla kuvattu materiaali. Päädyimme lopulta kuvaamaan vanhalla pienellä Panasonicin videokameralla, joka oli helppo vain laittaa päälle ja pois. Tämä sen vuoksi, että kuvauksissa meillä oli paljon muitakin tehtäviä hoidettavana, eikä hauskoja hetkiä olisi pystynyt nopeasti tallentamaan isolla ammattilaistason kameralla.

Emme varsinaisesti suunnitelleet making of -materiaalin kuvaamista etukäteen, vaan päädyimme kuvaamaan hetkessä, tilanteiden tapahtuessa juuri niin kuin ne olivatkin. Tahdoimme tuoda esille aitoja hetkiä ja tapahtumia, lavastettujen haastatteluiden ja asetelmien sijaan. Kukaan ei onneksemme vierastanut lähes koko ajan päällä olevaa pikkukameraa, ja saimmekin taltioitua monia hauskoja hetkiä videomme kuvauksista. Videoista huomaa, miten hyvin kaikki toimivat yhteistyössä, ja kannustavat toinen toisiaan.

Haasteelliseksi making of -videon tekeminen muuttui leikkausvaiheessa. Koska materiaalia kertyi kolmelta eri kuvauspäivältä hyvin runsaasti, oli sen läpikäyminen itsessään jo pitkä prosessi. Emme myöskään voineet käyttää kaikkia tahtomiamme kohtauksia, sillä videosta olisi muuten tullut aivan liian pitkä. Kaikki kuvattu materiaali kuitenkin luovutetaan yhtyeelle, josta he voivat myöhemmin tahtoesaan käyttää kohtauksia haluamallaan tavalla. Materiaalia oli myös melko vaikea sovittaa yhteen, sillä koska tiettyjä kuvakulmia, kohtauksia ja suunnitelmallisuutta

ei ole, eivät kohtaukset sovi toisiinsa välttämättä millään tavalla. Meidän tuli vain kokeilemalla selvittää, mitkä kohdat, vitsit ja tapahtumat sopivat yhteen, jolloin videosta tulee yhtenäinen ja sitä on miellyttävä seurata. Päädyimme laittamaan videon taustalle Liquid Societyn muuta tuotantoa, sillä emme tahtoneet käyttää samaa kappaletta jolle musiikkivideo tehtiin.

Koska yhtyeellä on paljon ulkomaalaisia faneja (Liquid Society, [viitattu 6.2.2014]), making of -videoon toivottiin englanninkieliset tekstitykset. Kääntäminen aiheutti hetkittäin haasteita, sillä joidenkin sanojen ja sanontojen kohdalla oli vaikea löytää vastaavaa ilmaisutapaa englanniksi. Tekstitykset tukevat videon katselukokemusta myös suomenkielisille katsojille, koska videolla oleva puhe on hetkittäin hiljaista tai hukkuu taustameteliin.

Loppujen lopuksi, vaikka meillä olikin hauskaa making of -materiaalia työstäessämme, oli se kuitenkin vain pieni osa projektia. Pääasia kuitenkin oli itse musiikkivideo, jonka tekemiseen käytimme suurimman osan energiastamme. Voisi melkein sanoa, että sen sivutuotteena syntyivät making of -videot 1 ja 2, jotka täydensivät koko prosessia, mutta eivät vie kunniaa itse päävideolta.

8 YHTEENVETO

Opinnäytetyömme audiovisuaalinen osa eli musiikkivideo muodostui soitto- ja juoniosuuksista. Jo projektin alkuvaiheessa löysimme yhteisen vision niin bändin kuin kuvaajammekin kanssa. Matka ensimmäisestä suunnittelupalaverista musiikkivideon julkaisuun kesti noin puoli vuotta, jonka aikana opimme uutta musiikkivideon tekemisestä sekä tuottajuudesta. Pohdimme tuotannon aikana yleistä auteur-teoriaa, jonka mukaan elokuva on vain yhden ihmisen tuotos. Tekemämme työn määrän johdosta kuitenkin tunsimme musiikkivideon olevan meidän oma tekelemme siinä missä kuvaajankin.

Tuottajina onnistuimme laittamaan tuotannon vauhdikkaasti käyntiin ja kasaamaan motivoituneen sekä osaavan kuvausryhmän. Teimme alussa realistisen aikataulun, jossa lopulta myöskin pysyimme. Yhdessä kuvaajan kanssa kirjoitimme käsikirjoituksen ja päätimme kuvauspaikat. Kuvauspäivinä roolimme venyi tuottajista niin kuvauspäälliköiksi, catering-vastaaviksi, kuvauspaikkajärjestäjiksi, kuvausassistenteiksi kuin apulaisohjaajiksikin. Seinäjoen kaupungin kulttuurikeisistä saimme pienen rahallisen avustuksen, jolla katoimme rekvisiitan ja cateringin aiheuttamat kulut.

Haasteita kohdattiin kuvauspäivinä, kun aika uhkasi loppua kesken. Ulkokuvausten suhteen ongelmaksi muodostui valon loppuminen ja kuvakäsikirjoituksesta oli karsittava jotain pois. Valintoja kuvien karsimisesta piti tehdä myös toisena kuvauspäivänä, kun aika alkoi käydä vähiin. Päätökset osoittautuivat oikeiksi leikkauksivaiheessa, koska kuvien puuttuminen ei aiheuttanut ongelmia. Yksi sekä kuvauspäivänä että jälkikäsittelyvaiheessa aikaa vievä haaste oli kameraan tullut roska, joka aiheutti pienen pisteen kuvassa.

Videon visuaaliseen ilmeeseen olemme erittäin tyytyväisiä. Kuvaustekniset valinnat, valaistus, puvustus, rekvisiitta, kuvauspaikat ja niiden lavastus sekä meikki loivat yhdessä ammattimaisen tuloksen. Leikkauksella, efekteillä ja värikäsittelyllä saimme musiikkivideon lopulliseen muotoonsa.

Alusta asti oli selvää että musiikkivideon pääasiallisena julkaisukanavana toimii YouTube. Herättelimme fanien mielenkiintoa jo joulukuussa 2013 julkaisemalla ensimmäisen making of -videon, joka oli kooste kuvauspäivien hauskoista tilanteista. Kahta viikkoa ennen musiikkivideon ensi-iltaa mainostimme sitä puolen minuutin mittaisella teaserillä. Itse ensi-ilta järjestettiin bar15:ssa, jonka jälkeen video laitettiin julkiseksi. Viimeinen osa kokonaisuutta oli toinen making of -video, joka paljasti kuinka me teimme tämän musiikkivideon.

Koko tuotannon aikana oli tehtävä monta ratkaisevaa päätöstä, eikä mitään niistä ole tarvinnut jälkeinpäin katua. Lopullinen tuotos oli sekä tuotantoryhmän että bändin mielestä erinomainen. Yhtye sai ensimmäiseksi musiikkivideokseen varakuuttavan promootiovälineen ja tuottajat kallisarvoista kokemusta sekä työnäyteen.

LÄHTEET

Aaltonen, J. 1993. Käsikirjoittajan työkalupakki: Miten teen video-ohjelman käsikirjoituksen. Helsinki: Painatuskeskus Oy.

Alanen, A & Pohjola, I. 1992. Sähköiset unet: Musiikkivideot – miten taiteesta tuli pop. Helsinki: Valtion painatuskeskus.

Austerlitz, S. 2007. Money for Nothing: A History of the Music Video from the Beatles to the White Stripes. U.S.A: The Continuum International Publishing Group.

Bordwell, D. & Thompson, K. 2004. Film Art: An Introduction. 7. New York: McGraw-Hill.

Contracts for music videos. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Videomaker. [Viitattu 28.1.2014]. Saatavana: <http://www.videomaker.com/video/watch/tutorials/692-contracts-for-music-videos>

Elokuva – ja tv-tuotannon palkat 2012–2014. 14.1.2014. [Verkkosivusto]. Teatteri – ja Mediatyöntekijät ry. [Viitattu 9.2.2014]. Saatavana: http://www.teme.fi/tyoelama/palkat/331-elokuvapalkat.html#.Uvgad_I_sXU

Facebook. Ei päiväystä. Facebookin avulla pidät yhteyttä elämäsi ihmisiin. [Verkkosivu]. Facebook. [Viitattu 28.2.2014]. Saatavana: <https://www.facebook.com/>

Fitzer, M. 3.1.2007. The Art of Making a Music Video. [Verkkosivu]. [Viitattu 18.1.2014]. Saatavana: <http://www.videomaker.com/article/13049-the-art-of-making-a-music-video>

Hytönen, J. & Mandart, P. 2004. Kamera käy!: elokuvaaja Kari Sohlberg. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Hyytiä, R. 2004. Ennen kuin kamera käy: Ideasta kuvauksiin | tekijät kertovat. Helsinki: Salpausselän Kirjapaino Oy.

Kinos Rentals. 27.1.2014. [Verkkojulkaisu]. Kinosfilmi. [Viitattu 22.1.2014]. Saatavana: http://www.kinosfilmi.fi/Kinos_vuokrakalusto.pdf

Koponen, J-M. 25.8.2010. Musiikkivideot ovat siirtyneet lähes kokonaan nettiin. [Verkkosivu]. YLE. [Viitattu 18.1.2014]. Saatavana: http://yle.fi/uutiset/musiikkivideot_ovat_siirtyneet_lahes_kokonaan_nettiin/1930293

Kulttuurikeissi-raha. Ei päiväystä. [Verkkosivu]. Seinäjoki. [Viitattu 28.1.2014]. Saatavana: <https://www.seinajoki.fi/kulttuurijaliikunta/kulttuuripalvelut/avustuksetjapalkinnot/kulttuurikeissi-raha.html>

Kvalitatiivinen tutkimus. [Verkkosivu]. Taloustutkimus oy. [Viitattu 2.2.2014]. Saatavana: http://www.taloustutkimus.fi/tuotteet_ja_palvelut/tiedonkeruuratkaisut_ja_monitila/kvalitatiivinen_tutkimus/

Laadullinen tutkimus. [Verkkosivusto]. Jyväskylän yliopisto: Koppa. [Viitattu 2.2.2014]. Saatavana: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Laitinen, K, Raike, A. & Viikari, T. Ei päiväystä. Elokuvantaju. Oppimateriaali. Tuottaja. [Verkkosivusto]. Elokuvantaju. [Viitattu 28.1.2014]. Saatavana: <http://elokuvantaju.uiah.fi/oppimateriaali/tuotanto/tuottaja.jsp>

Liquid Society [Verkkosivusto]. Facebook. [Viitattu 27.1.2014]. Saatavuus: <https://www.facebook.com/liquidsocietyofficial>

Long, B. & Schenk, S. 2002. The Digital Filmmaking Handbook. [Verkkojulkaisu]. Charles River Media. [Viitattu 22.1.2014]. Saatavana:

http://books.google.fi/books?id=HVX4CcmjGSkC&pg=PA96&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Music Video Producer: What they do. Ei päiväystä. [Verkkosivu]. CFNC: College Foundation of North Carolina. [Viitattu: 31.1.2014]. Saatavana: <https://www1.cfnc.org/Plan/For A Career/Career Profile/Career Profile.aspx?id=MwQSHbd0XAP2FPAX07SDY5XAP2FPAXLhUa8AXAP3DPAXXAP3DPAX&screen=1>

Nummelin, J. 2005. Valkoinen hehku: Johdatus elokuvan historiaan. [Verkkokirja]. Tampere: Vastapaino. [Viitattu: 27.2.2014]. Saatavana: <http://www.vastapaino.fi/vp/images/tekstinaytteet/951-768-164-x.pdf>

Pirilä, K & Kivi, E. 2010. Teos: Elävä kuva-elävä ääni. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Rantaniemi, L. 30.10.2012. Ammatilainen tv-tähtien tyylin takana: Näin luodaan häikäisevä look. [Verkkosivu]. MTV. [Viitattu 7.2.2014]. Saatavana: <http://www.mtv.fi/lifestyle/hyvinvointi.shtml/ammattilainen-tv-tahtien-tyylin-takana-nain-luodaan-haikaiseva-look/2012/10/1633677>

Saarinen, J. 1.8.2011. MTV juhlii tänään kolmekymppisiä – musiikkivideo tippui kyydistä, nuoriso ei. [Verkkolehtiartikkeli]. Helsinki: Pop Media Oy. [Viitattu 23.1.2014]. Saatavana: <http://www.rumba.fi/uutiset/mtv-juhlii-tanaan-kolmekymppisiaan-%E2%80%93-musiikkivideo-tippui-kyydista-nuoriso-ei/>

Satoja kotimaisia videoita valkokankaalla. Ei päiväystä. [Verkkosivusto]. Oulun Musiikkivideo festivaalit Ry. [Viitattu 27.1.2014]. Saatavana: <http://www.omvf.net/fi/kotimainen-kilpailu/>

Savolainen, E. 16.1.2006. Musiikkivideon elokuvatyöläinen. [Verkkosivu]. Helsinki: Nuorisoasiainkeskus. [Viitattu 31.1.2014]. Saatavana: <http://www.freeyourmind.fi/jutut/2006/musiikkivideon-elokuvatyolainen-100106.php>

Spice, G. 23.6.2010. Producing a Music Video. [Verkkojulkaisu]. Graham Spice. [Viitattu 19.1.2014]. Saatavana: http://grahamspice.com/docs/Producing_a_Music_Video.pdf

Suomen elokuvasäätiö. Ei päiväystä. Ohjeet ja lomakkeet. [Verkkosivusto]. Suomen elokuvasäätiö. [Viitattu 9.2.2014]. Saatavana: <http://ses.fi/tukitoiminta/ohjeet-ja-lomakkeet/>-> Tuotantotuen budjetointi-, rahoitussuunnitelma – ja tilityslomakkeet

Tapaustutkimus. [Verkkosivusto]. Jyväskylän yliopisto: Koppa. [Viitattu 2.2.2014]. Saatavana: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/tapaustutkimus>

Vähimaa, A. & Wickholm, R. 8.12.2009. Nettijatko – Lisää luovuutta videokuvaan. [Verkkolehtiartikkeli]. Helsinki: Sanoma Media Finland Oy. [Viitattu 24.1.2014]. Saatavana: http://www.mbnet.fi/artikkeli/lehti/nettijatkot/nettijatko_lisaa_luovuutta_videokuvaan_12_2009

Young Blood. 2014. [Verkkosivu]. [Viitattu 7.2.2014]. Saatavana: <http://www.ybskin.com/>

LIITTEET

LIITE 1. Realistinen budjetti

YHTEENVETO KUSTANNUKSISTA

		Ennakkosuunnittelu	10 päivää	
		Kuvausaika	6 päivää	
		Jälkituotanto	4 viikkoa	
01	KÄSIKIRJOITUS JA OIKEUDET	639	1.9 %	
02	TUOTANNONVALMISTELU HENKILÖKUNTA	4,571	13.6 %	
03	KULJETUKSET, MATKAT JA MAJOITUS	35	0.1 %	
04	MUUT TUOTANNON VALMISTELUKULUT	0	0.0 %	
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU YHTEENSÄ	5,245		
05	ELOKUVAHENKILÖKUNTA	6,821	20.3 %	
06	ESIINTYJÄT	0	0.0 %	
07	KULJETUKSET, MATKAT JA MAJOITUS	140	0.4 %	
08	LAVASTEET JA REKVISIITTA	880	2.6 %	
09	PUVUT	30	0.1 %	
10	MASKEERAUS JA KAMPAUS	0	0.0 %	
11	STUDIOT JA KUVAUSPAIKAT	580	1.7 %	
12	ELOKUVATEKNINEN KALUSTO	3,450	10.3 %	
13	MATERIAALIKUSANNUKSET	0	0.0 %	
14	LABORATORIO JA DIGIYKSIKKÖ/TUOTANTO	0	0.0 %	
	TUOTANTO YHTEENSÄ	11,901		
15	LEIKKAUS JA KUVANKÄSITTELY	12,723	37.9 %	
16	ÄÄNEN JÄLKIKÄSITTELY	0	0.0 %	
17	MUSIIKKI	0	0.0 %	
18	MUUT OIKEUDET	0	0.0 %	
	JÄLKITUOTANTO YHTEENSÄ	12,723		
19	KOPIOKUSTANNUKSET	0	0.0 %	
20	MARKKINOINTIKUSTANNUKSET	0	0.0 %	
21	SEKALAISET KUSTANNUKSET	0	0.0 %	
	MUUT YHTEENSÄ	0		
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU	5,245		
	TUOTANTOKUSTANNUKSET	24,624		
	HALLINTOKULUT korkeintaan 5%	5.0 %	1,231	3.7 %
	VARAUS SATUNNAISIIN KULUIHIN 7-10%	10.0 %	2,462	7.3 %
	KOKONAISKUSTANNUKSET YHTEENSÄ	33,562		100.0 %
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU	5,245		15.6 %

TUOTANTO		11,901	35.5 %
JÄLKITUOTANTO		12,723	37.9 %
MUUT		0	0.0 %
HALLINTOKULUT korkeintaan 5%	5.0 %	1,231	3.7 %
VARAUS SATUNNAISIIN KULUIHIN 7-10%	10.0 %	2,462	7.3 %
KOKONAISKUSTANNUKSET YHTEENSÄ		33,562	100.0 %

LIITE 2. Todenmukainen budjetti

YHTEEENVETO KUSTANNUKSISTA

		Ennakkosuunnittelu	4 viikkoa	
		Kuvausaika	3 päivää	
		Jälkitotanto	10 viikkoa	
01	KÄSIKIRJOITUS JA OIKEUDET	0	0.0 %	
02	TUOTANNONVALMISTELU HENKILÖKUNTA	0	0.0 %	
03	KULJETUKSET, MATKAT JA MAJOITUS	20	7.4 %	
04	MUUT TUOTANNON VALMISTELUKULUT	0	0.0 %	
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU YHTEENSÄ	20		
05	ELOKUVAHENKILÖKUNTA	0	0.0 %	
06	ESIINTYJÄT	0	0.0 %	
07	KULJETUKSET, MATKAT JA MAJOITUS	50	18.5 %	
08	LAVASTEET JA REKVISIITTA	31	11.4 %	
09	PUVUT	51	18.9 %	
10	MASKEERAUS JA KAMPAUS	21	7.6 %	
11	STUDIOT JA KUVAUSPAIKAT	66	24.2 %	
12	ELOKUVATEKNINEN KALUSTO	0	0.0 %	
13	MATERIAALIKUSANNUKSET	0	0.0 %	
14	LABORATORIO JA DIGIYKSIKKÖ/TUOTANTO	0	0.0 %	
	TUOTANTO YHTEENSÄ	218		
15	LEIKKAUS JA KUVANKÄSITTELY	0	0.0 %	
16	ÄÄNEN JÄLKIKÄSITTELY	0	0.0 %	
17	MUSIIKKI	0	0.0 %	
18	MUUT OIKEUDET	0	0.0 %	
	JÄLKITUOTANTO YHTEENSÄ	0		
19	KOPIOKUSTANNUKSET	0	0.0 %	
20	MARKKINOINTIKUSTANNUKSET	0	0.0 %	
21	SEKALAISET KUSTANNUKSET	0	0.0 %	
	MUUT YHTEENSÄ	0		
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU	20		
	TUOTANTOKUSTANNUKSET	218		
	HALLINTOKULUT korkeintaan 5%	5.0 %	11	4.0 %
	VARAUS SATUNNAISIIN KULUIHIN 7-10%	10.0 %	22	8.1 %
	KOKONAISKUSTANNUKSET YHTEENSÄ		271	100.0 %
	KÄSIKIRJOITUS JA TUOTANNONVALMISTELU	20		7.4 %

TUOTANTO		218	80.5 %
JÄLKITUOTANTO		0	0.0 %
MUUT		0	0.0 %
HALLINTOKULUT korkeintaan 5%	5.0 %	11	4.0 %
VARAUS SATUNNAISIIN KULUIHIN 7-10%	10.0 %	22	8.1 %
KOKONAISKUSTANNUKSET YHTEENSÄ		271	100.0 %

LIITE 3. Kulttuurikeissi rahoituspäätös

Asia	Kulttuurikeissiraha-anomus/METU09, Seinäjoen ammattikorkeakoulu		
	Metu09 ryhmä Seinäjoen ammattikorkeakoulun opiskelijoita anoo 550 euroa kulttuurikeissi avustusta musiikkivideon tekemistä varten. Kuvaukset ovat valmiina joulukuuhun mennessä ja jälkituotanto alkaa heti kuvausten jälkeen. Musiikkivideo on valmis julkaistavaksi helmikuussa 2014.		
Päätös	Myönnetään kulttuurikeissirahaa 250 euroa. Apuraha maksetaan esitettyjä tositteita vastaan vuoden 2013 aikana.		
Allekirjoitus	Leena Kråknäs, kulttuuritoimenjohtaja, p. 06 416 2234, leena.kraknas@seinajoki.fi		
Oikaisu-vaatimusohje	Päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen osoitteella: Kulttuurilautakunta, Kirkkokatu 6, PL 215, 60101 Seinäjoki, neljäntoista (14) päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteluineen ja se on tekijän allekirjoitettava.		
Julkisesti nähtävänä	Kulttuuritoimisto 19.11.2013		
Tiedoksianto	Kenelle Kulttuurilautakunta, Metu09/Annukka Kitinoja		Päivämäärä 18.11.2013
	Miten ☐ Lähetetty postitse saantitodistusta vastaan ☐ Lähetetty postitse tavallisena kirjeenä ☐ Lähetetty sisäisessä postissa		
	☐ Luovutettu		
	Vastaanottajan allekirjoitus		
	☒ Lähetetty sähköpostissa 18.11.2013 H.V., A.K. Leena Kråknäs, kulttuuritoimenjohtaja Tiedoksiantajan allekirjoitus ja virka-asema		